

1968 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும். குழுவினர் அறிக்கையை ஆராய்ந்து தக்க முடிவுகளை முறைப்படி எடுக்க இந்த அரசு முயலும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5. அரசினர் மசோதா.

தமிழ்நாடு, 1968-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 4) மசோதா
(சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 21/1968)

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“1968-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 4) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 21/1968) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படவேண்டும்”

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

* திரு. ந. காசிராமன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாமிது ஒருசில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் அதிகமாகி விட்ட காரணத்தால் உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை சுருக்கமாக வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, 219 கோடி ரூபாய்க்கு முன்பு நிதி ஒதுக்கீடு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. 6.35 கோடி ரூபாய் என்பது அதில் 3 பர்சென்ட் அதிகிறது. ஆகவே, முன்பு உபரியாக இருந்த பட்ஜெட் துண்டுவிழக்கூடிய அளவில் மாறுமோ, என்னென்ன புதிய வரிகள் வருமோ என்ற ஐயம் தோன்றுகிறது.

அடுத்தப்படியாக போலீஸ் இலாகாவைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாய சம்பந்தமான வேலைகள் மும்முரமாக நடைபெறக்கூடிய தருணம். அங்கு ஒரு பட்டத்தில் கூலிப் பிரச்சினையின் காரணமாக, குறிப்பாக கிழக்கு தஞ்சாவூர்ப் பகுதியில் விவசாய வேலைகள் தடைப்படுகின்றன. சில இடங்களில் தண்ணீர் வினியோகம் சரியாக இல்லாத காரணத்தால் விவசாய வேலைகள் தடைப்படுகின்றன. ஆகவே, அரசு இதில் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக சும்பகோணம், தஞ்சாவூர் போன்ற எங்கள் பகுதிகளில் திடீர் திடீரென்று நெருப்பு பற்றிக் கொள்கிறது. குடிசைகள், வைக்கோல் போர்கள். சில சமயங்களில் நெல் மூட்டைகள் எல்லாம் நெருப்புக்கு இரையாகிக் கொண்டிருப்ப

[திரு. நா. காசிராமன்] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

தால், விவசாய மக்கள்—பொதுவாக எல்லா மக்களுமே—பதட்ட நிலையிலே இருந்து வருகிறார்கள். ஆகவே மக்கள் விவசாய வேலைகளில் கவனம் செலுத்த முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. போலீஸ்காரர்களும், நெருப்பனைக்கும் பணியாளர்களும் தங்களால் இயன்ற அளவுக்கு உதவி செய்தும், அநேக இடங்களில் நெருப்பு பற்றிக்கொள்கிறது. ஆனால் நாம் ஒன்றை கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். போலீஸ்காரர்களும், நெருப்பு அணைக்கும் பணியாளர்களும் மனிதர்கள்தானே. அவர்கள் ஆயாசப்பட்டு கொஞ்சம் சோர்வடைந்தால் மக்களுடைய பாதுகாப்பு நிலை என்ன ஆவது? போலீஸ்காரர்களும் நெருப்பனைக்கும் பணியாளர்களும் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் எல்லா இடங்களுக்கும் விரைவாகச் செல்ல முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்களுடைய எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி, நாட்டு விரோதச் செயல்களில் ஈடுபடும் இந்தச் சக்திகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியது அரசின் முதற்கடமையாகும். நாட்டு விரோதச் சக்திகளைக் கண்டு பிடிக்க தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு தனி இலாகாவையே ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் விவசாய மக்கள் நிம்மதியாக தங்கள் வேலைகளில் ஈடுபட முடியும். ஆகவே, இதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இந்த அரசு முன்வர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அண்மையில் முக மூடித் திருடர்களை சென்னை போலீஸ் கண்டு பிடித்தது. முக மூடித் திருடர்களைக் கண்டு பிடித்தவர்களுக்கு நெருப்பு வைப்பவர்களைக் கண்டு பிடிப்பது கடினமான காரியம் அல்ல. ஆகவே, போலீஸ் துறை அவர்களைக் கண்டு பிடித்து மக்கள் ஆதரவைப் பெற வேண்டும். அதற்கு போலீஸ் இலாகாவில் அதிகமான ஆட்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளுக்கு மேட்சின் கிராண்ட் தருவதுபோல, பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் நடத்தும் பள்ளிகளுக்கு கிராண்ட் தருவதில்லை. முனிசிபாலிட்டிகளுக்கோ, மற்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கோ வருஷாவருஷம் செலவு அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள வரி போட முடியாது. முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். குழாய் வரியைச் சிறிது அதிகப்படுத்தினாலும் போதும், குழாய் இல்லாதவர்கள் எல்லாங்கூட கவுன்சிலர்களை அழைத்துக் கொண்டு கூடி விடுவார்கள். ஆகவே மாநில அரசாங்கம்தான் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக தனியார் பள்ளிகளுக்குக் கொடுப்பது போல இவற்றின் பள்ளிகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு சம்பளத்தையோ, பஞ்சப்படியையோ உயர்த்தினால் அதைப்போல ஸ்தல ஸ்தாபன சிப்பந்திகளுக்கு உயர்த்தப்படுவதை வரவேற்கிறேன். செலவு உயர்வது போல ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் வருவாய்

1968 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. நா. காசிராமன்]

உயர்வதற்கு வசதியில்லையாதலால் இதுபோன்ற இனங்களில் அவர்களுக்கு எவ்வளவு அதிகம் செலவாகிறதோ அதை மாநில அரசே ஏற்றுக் கொண்டு கொடுக்க முன்வர வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, துணை மானியக் கோரிக்கைகள் புதிய திட்டங்கள், புதிய சர்வீஸ்கள் இவற்றைக் குறித்துத் தாக்கல் செய்யப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒத்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் எந்தத் துறையிலும் புதிய சர்வீஸ்கள், திட்டங்கள் குறித்து வகை செய்யப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இதில் பெரும்பகுதி டியர்னஸ் அலவன்சுக்காகவே போகிறது. மொத்தத்தில் 75 சத விதிகம் டியர்னஸ் அலவன்ஸ் உயர்வே அடித்துக் கொண்டு போகிறது. உதாரணமாக இரண்டொன்று சொல்லவேண்டுமென்றால் ஜில்லா நிர்வாகத்திற்கு ரூ. 12 லட்சம் கோரப்படுகிறது. இதில் அகவிலைப் படி உயர்வுக்கே ரூ. 6 லட்சம் போய் விடுகிறது. காவல் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் 33,45,300 ரூபாய் கோரப்படுகிறது. இதில் 20 லட்சம் அகவிலைப்படி உயர்வுக்கே போய்விடுகிறது. மருத்துவ துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் 19.9 லட்சம் ரூபாய் கோரப்படுகிறது. இதில் 14 லட்சம் அகவிலைப்படி உயர்வுக்கே போய்விடுகிறது. இன்றைக்கு ஆஸ்பத்திரிகளை எடுத்துக் கொண்டால் மருந்துகள் போதவில்லை. கட்டிடங்கள் இல்லை. உபகரணங்கள் இல்லை. அதுவும் கும்பகோணம் ஆஸ்பத்திரியில் மருந்துகள் இல்லை. இதற்கெல்லாம் என்ன செய்வது என்றே தெரியவில்லை. ஆக பொதுச் சுகாதாரத்துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், விவசாயத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், மருத்துவத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் நாம் ஒதுக்குகிற பணத்தில் பெரும்பகுதி அகவிலைப்படி உயர்வுக்கே போய்விடுகிறது.

கடைசியாக ஒரே ஒரு சமாதானத்தை வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1967 ஜூலை மாதம் 28-ஆம் தேதியன்று கும்பகோணத்தில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். அதைக் கேட்கக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்கும் ஏற்பட்டது. 'முரசொலி', 'இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகைகளிலும் அவர் பேசின விஷயம் வந்திருக்கிறது. 3 கோடி ரூபாய் அரசாங்கம் உடனடியாகக் கட்ட வேண்டுமென்று ரிசர்வ் பாங்க் தாக்கீது அனுப்பியிருப்பதாக அவர் குறிப்பிட்ட செய்தியை வைத்துத்தான் நான் ஒரு கேள்வி கொடுத்திருந்தேன். அதைச் சபையில் சொல்வது பொதுஜன நலனுக்கு உகந்தது அல்ல என்று அதற்குப் பதில் சொல்லவில்லை. இந்த மாதிரி விஷயங்களில் பொதுக் கூட்டங்களில் சொல்லுகின்றவற்றையாவது இந்தச் சபையில் சொன்னால் உறுப்பினர்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

ஆக, நான் குறிப்பிட்டதைப்போல போலீஸ் இலாக்காவின் ஆள்பலத்தை அதிகரித்து தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்பட்டிருக்கிற தகராறுகள், மர்மத் தீ பயம் இவற்றை எல்லாம் போக்க ஒரு வழி

[திரு. நா. காசிராமன்] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

வகை காண வேண்டுமென்று சொல்லி, எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முக்கியமாக நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சம்பளம், அகவிலைப்படியை அவர்கள் உயர்த்துகிறார்கள். அதற்கு ஏற்றற்போல நாம் உயர்த்துகிறோம். இது இப்படியே அனுமார்வால் போல நீண்டு கொண்டே போகிறது. ஒரு வருடத்தில் 3 தடவை உயர்த்திக் கொண்டே போனால் அது எங்கு கொண்டு போய்விடும் என்று தெரியவில்லை. நம்முடைய ஊழியர்களுக்கு நீங்கள் எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும். என்கிறபோது நான் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அடல்ட் ப்ரான்சைஸ் வந்துவிட்டது—நாங்களும் ஓட்டு வாங்குவதை மனதில் வைத்துத்தான் பேச வேண்டியிருக்கிறது. (சிரிப்பு) ஆயினும் இதற்கு நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு யோசனை செய்தாக வேண்டும். விலைவாசி கூடுதலாகிக் கொண்டே போவதனால் நாமும் கூட்டிக் கொண்டே போகிறோம். டெல்லிக்குப் ப்ளானிங் கமிஷன் கூட்டத்திற்குப் போகும் போதுவது இதற்கு எப்படி ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைப்பது என்பதைப் பற்றி நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு யோசனை செய்தாக வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிவில் சப்ளை இனத்தில் ஜீப்புகள் வாங்குகிறோம். செக் போஸ்டுகளை விரிவுபடுத்துகிறோம் என்பதாகச் செலவினம் கூடிக் கொண்டே போகிறது. சிவில் சப்ளை என்பது வெள்ளைக் காரன் காலத்தில் ஒரு யூனிட்டாக இருந்தது. காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில் கடலைப் பருப்பு, அரிசி என்று இப்படி கூலி ப்ளேவுரை சப்ளை செய்வது என்று வந்து அந்த இலாக்கா பெரிய அளவுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டு கோடிக்கணக்கான ரூபாயைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதை இந்தச் சர்க்காரும் அப்படியே விஸ்தரித்துக் கொண்டு போவது சரியல்ல. கொள்முதல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்றால் ஒரு இன்சென்டிவ் போனசாவது கொடுத்து மில்காரர்களிடம் இருந்து வாங்கிக் கொள்ளலாம். அறுவடை சமயத்தில் 1/2 டஜன் ஜீப்புகள், 1/2 டஜன் தாசில்தார்கள் என்று போட்டு அரசாங்கமே நேரில் ஈடுபட வேண்டும் என்பது இல்லை. இது ஒரு கேடும் நல சர்க்காருக்கும் நல்லதல்ல. காங்கிரஸ்காரர்கள் தோல்வி அடைந்ததற்குக் காரணமே உணவுப் பொருள் விஷயத்தில் அனாவசியமான கெடுபிடிக்களை ஏற்படுத்தி ஜனங்களுக்குத் துன்பம் அளித்து வந்தது தான். அதை நீங்கள் தீவிரமாக மனதில் கொள்ள வேண்டும். இது விஷயமாக எத்தனையோ தடவை சொல்லியாகிவிட்டது.

ஜில்லா நிர்வாகஸ்தர்களுக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 'கட்சிக்காரர்கள் என்பதற்கான நிர்வாகத்தில் தலையிட அனுமதிக்காதீர்கள், உங்கள் கடமைகளை நல்லவிதமாக தைரியமாக

1968 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

ஆற்றுங்கள்' என்று அறிவித்திருக்கிறார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைத் திறமையான முறையில் அமுல்படுத்த வேண்டும்.

மேலும், அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் வரும்போதும் ஆளும் கட்சி எம்.எல்.ஏ.-க்களை தங்களை நெருங்கிவிடுவதோடன்றி மற்றவர்களும் கூடயிருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படியானால் தான் மக்கள் மத்தியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் சொன்னால் தான் நடக்கும் என்கிற எண்ணம் மாறும். யார் சொன்னால் என்ன, நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறும்தான், யாருடைய தலையீடும் அன்றி என்கிற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு வரும்படி செய்ய வேண்டும். அதனால் நல்ல நிர்வாகம் நடைபெறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உங்களுக்கெல்லாம் தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். எங்களுடைய ஜில்லாவிலே மாவட்டச் செயலாளர் தேர்தலில் ஒரு லகரம் செலவு. அதாவது ஒரு லட்சம், மற்ற ஜில்லாக்களில் போட்டிகள் கடுமையாக இருந்தன என்பதை யெல்லாம் பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். அது உங்கள் கட்சியின் வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. வட்டச் செயலாளர் தேர்தல் என்றால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் எஸ்டிமேட். எங்கள் ஜில்லாவில் உள்ள ஒரு புண்ணியவாளுடைய ஏற்பாடு இது. ஜில்லா செயலாளர் தேர்தலுக்கு ஒரு லட்சம். ஏதோ கட்சிக்காரர்களுக்குப் பணம் கிடைப்பதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. சர்க்காரிலேதான் பணம் லஞ்சம் வாங்கக் கூடாதே தவிர மற்றவர்களுக்குப் பணம் கிடைப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் அந்த அளவுக்கு இதிலே தீவிரமாக நடப்பதற்குக் காரணம் நம்முடைய சர்க்கார் நடக்கிறது, ஒவ்வொருவரும் அவர் அவர்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களைத் தலையிட்டுச் செய்யலாம் என்ற மனோபாவம்தான். அந்த மனோபாவம் தி.மு.க கட்சியில் வளர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மந்திரி சபையினர் ஜாக்கிரதையாக இருந்து கொள்ள வேண்டும். முன்பு கேரளாவில் அஜிட்டேஷன் (Agitation) நடந்த மாதிரி இல்லாமல்—இங்கே அப்படி நடக்காது. நடப்பது எல்லாம் புஸ் புஸ் என்று போய்விடும்—என்றாலும் பரவலாக ஆளும் கட்சித் தலையீடு நடக்காமல் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே இரண்டு நீர்ப் பாசனத் திட்டங்கள், அணைக்கட்டுத் திட்டங்களில் வேலை நடக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றன. கடானா நதி அணைக்கட்டுத் திட்டம், ராம நதி அணைக்கட்டுத் திட்டம் இந்த இரண்டு அணைக்கட்டுத் திட்டங்களின் மூலம் நிறைய விவசாய வசதிகள் ஏற்படுவதற்கான சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த வேலைகள் ஆமை வேகத்தில் நடப்பது மாதிரி இருக்கக் கூடாது. ஒன்றே முக்கால் கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டப்படக் கூடிய அந்த கடானா நதி அணைக் கட்டுத் திட்டத்திற்கு இந்த

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

வருஷம் 10 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில் கட்டப்பட இருக்கிற ராம நதித் திட்டத்திற்காக இந்த வருஷம் 10 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணம் இல்லை யென்ற முறையில் நாம் சாக்குப் போக்குச் சொல்லி அணைக்கட்டு வேலைகளை 6, 7 வருஷங்களுக்குத் தொடர்ந்து நடத்தக்கூடிய முறையில் இருந்தால் ஏராளமான பண விரயம்தான் ஏற்படும். அந்தத் திட்டங்களின் மூலம் எதிர்பார்த்த பலன் அடைய முடியாது. அந்தத் திட்டங்கள் காங்கிரஸ் சர்க்கார் காலத்தில் செய்யவில்லை என்ற அதிருப்தி இருந்தது, ஒரு கோடி ரூபாய் திட்டத்தினை 3 வருஷத்திலே முடிக்க வேண்டாமா? 10 லட்சம், 5 லட்சம் என்று தொகை ஒதுக்கினால் அந்தத் தொகை டீல்ஸ் வாங்குவதற்கும், மெஷினரி வாங்குவதற்கும், ரோடு போடுவதற்கும், தான் பயன்படுமே தவிர, வேலை உருப்படியாக நடக்காது. ஆகவே அந்த அணைக்கட்டுத் திட்டங்களுக்கு ஜாஸ்தி தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) நான் சுருக்கமாக முடித்துவிடுகிறேன், என்னைத் தயவு செய்து பயமுறுத்தாதீர்கள்.

சர்க்கார் சிவில் சப்ளை டிபார்ட்மெண்டிலே சிக்கனத்தைக் கையாள வேண்டும். அடுத்த வருஷத்திலிருந்து இதைப்பற்றித் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். வட இந்தியாளிலே சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்டின் மூலம் கெடுபிடிகள் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள், இப்பொழுது அதனால் ஒன்றும் முடியாமல் அவர்களே கடுமையான ஆர்டர்களை எல்லாம் தளர்த்தி விட்டார்கள். அதனால்தான் இப்பொழுது விலைவாசி யெல்லாம் குறைந்து விட்டன. தி.மு.க. சர்க்கார் வந்த நேரத்தில் அவை குறைந்திருக்கின்றன, அந்த க்ரெடிட்டில் 25 சதவிகிதம் சர்க்காருக்கும் இருக்கிறது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. சிக்கனம் என்ற முறையில் முருகேச முதலியார் பஞ்சாயத்து விஷயமாக ரிப்போர்ட் வந்தது, அதை மூலையில் கட்டி வைத்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதிலே பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. காங்கிரஸ் சர்க்கார் காலத்திலே ஊழியர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக சோஷியல் ஓர்க்கர்ஸ் என்றெல்லாம் போட்டார்கள், எல்லாம் ஸ்லீப்பிங் ஆபீஸ் (Sleeping office) தான். பப்ளிக் மணியை ஊதாரித்தனமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அந்த ரிப்போர்ட்டை அடுத்து வருகிற பட்ஜெட் காலத்திற்குள்ளாகவாவது அமல் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

யூனியன் பொது நிதியில் (General Fund) உள்ள பணத்தை, ஜில்லா கலெக்டரே ஆர்டர் போட்டு, 'காலேஜுக்குக் கொடு, ஹைஸ்கூலுக்குக் கொடு' என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பணங்களை யெல்லாம் அனாவசியமாக டைவர்ட் பண்ணாமல் இருக்க வேண்டும். கிராமாந்திரங்களில் ரோடுகள் முக்கியமானவை. அவை ஒழுங்காகப் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே யூனியன் பணத்தை வேறு விஷயங்களில் விரயமாக்காமல், 4 பேர்கள் வந்து

1968 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

மந்திரியைப் பார்த்துவிட்டால் அதுமாதிரி நடக்காதபடி, பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். யூனியன் ரோடு வேலைகளைச் செய்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் யூனியன்களில் இருக்கின்றன. இது எல்லாம் சுத்த அபத்தம். இந்திய சர்க்கார் கண்டுபிடித்தது. முக்கூடலிலே ஒரு ஆஸ்பத்திரி கூட்டுவதற்காக பொது ஜனங்களிடம் 25 ரூபாய் வரை வசூல் செய்து ஒரு ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரி ஏற்பாடு செய்தோம். அது நல்ல முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆஸ்பத்திரியாக வந்து காலையில் 100 பேர்களும் மாலை 50, 60 பேர்களும் ஒழுங்காக வந்து மருத்துவ வசதி கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டத்திலே அதை பிரைமரி ஹெல்த் சென்டராக மாற்றிவிட்டார்கள். நான் அந்தக் கூட்டத்தில் இல்லை, அப்பொழுது நான் எம்.எல்.ஏ. வாக இல்லை. இப்பொழுது பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் நடக்கிறது. டாக்டர் 11 மணி வரைதான் இருக்கிறார். அதுவும் இப்பொழுது நான்கு மாத காலமாக டாக்டரே இல்லை. டாக்டர் அங்கே 11 மணி வரையில் வேலை பார்க்கிறார். அதற்குமேலே அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஜீப் அல்லது வேலை எடுத்துக் கொண்டு கிராமங்களில் வைத்தியம் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு துஷ்பிரயோகம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலம், அதற்குப் பின்னால் கொஞ்ச காலம்வரை வைத்திய வசதி நல்ல முறையிலே ஓரளவாவது இருந்தது. இப்பொழுது 10 வருஷமாக காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே டெல்லி ஒரு உத்தரவைப் போட்டு அதன் மூலம் இமயம் முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் வைத்திய வசதியையே குட்டிச்சுவராக்கி விட்டார்கள். பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் இருந்தாலும் டாக்டர் இல்லை. ஆகவே, டாக்டர்கள் உடனே போட வேண்டும். மருத்துவ அமைச்சர் அவர்கள் அதை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து டாக்டர்கள் ஒழுங்காக டிஸ்பென்சரி களை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்த டெபுடிஸ்பீக்கர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. என். சங்கரய்யா: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான துணை மானியக் கோரிக்கைகளுடைய நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின் பேரில் பின்வரும் முக்கியமான பிரச்சினைகளைப் பற்றி அரசினரின் கவனத்திற்கு எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, ஆகஸ்டு மாதம் 16-ம் தேதியில் இருந்து தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய 4,500 மருந்தாளுநர்கள் (பார்மசிஸ்ட்) சட்டசபை முன்னால் அடையாள உண்ணாவிரதம் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு மாலை 5-ல் விடுதலை செய்யப்பட்டாலும் இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது. இதைப் பற்றி ஏற்கனவே மேல்சபையில் கேள்வி எழுப்பி இருக்கிறார்கள். மருந்தாளுநர்கள் ஒரு நாளைக்குப் 16 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய வேலையோடு கூட எழுத்து வேலை

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

யும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து பிறகு இரண்டு ஆண்டுகள் பார்மசிஸ்ட் கோர்ஸ் படித்த பிறகும் அவர்களுக்கு எல்.டி.சி. வேஜ் ஸ்கேல்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. சானிடரி ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அளவுக்காவது அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. இதுபோன்ற முக்கிய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக 4,500 மருந்தாளுநர்களும் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகள் எல்லாம் நியாயமானவை. மருந்தாளுநர்களுடைய சங்கம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கம். நம்முடைய மாநில அரசும், சுகாதார அமைச்சர் அவர்களும் அந்தச் சங்கத்தினரோடு சுமுகமாகப் பேசி நியாயமான அளவு அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதோடு அவர்கள் மீது பதிவு செய்திருக்கும் வழக்குகளையும் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பல விஷயங்களைப் பற்றிக் கூறி இருக்கிறார்கள். சென்னை, கோவை நகரங்களைச் சுற்றியிருக்கும் பகுதிகளில் குடும்பக் கார்டு முறைப்படி உணவுப் பண்டங்கள் வழங்கப்படுவது போல் மதுரை நகரைச் சுற்றியுள்ள பகுதியிலும் குடும்பக் கார்டு முறையில் உணவுப் பண்டங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். நான் குறிப்பிடுவது படி அரிசித் திட்டத்தைப் பற்றியல்ல. சென்னை, கோவையில் இருப்பதுபோல் மதுரையைச் சுற்றியுள்ள நகரசபைக்கு அப்பாற்பட்ட பகுதிகளும், நகரசபை நிர்வாகத்தில் இல்லாத பிரதேசங்களாக இருக்கின்றனவே தவிர அவை விவசாயப் பிரதேசங்கள் அல்ல. அந்த இடங்களிலும் குடும்பக் கார்டு முறையில் உணவுப் பண்டங்களை விநியோகிக்க நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. மதுரையைச் சுற்றியுள்ள அந்தப் பகுதிகளில் தொழிலாளர்களும், நடுத்தர மக்களுந்தான் வசித்து வருகிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் எழுதிக் கொடுத்ததற்கு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் எனக்கு உணவுத் துறையில் இருந்து வந்த பதிலில் 'முடியாது' என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணமாக அரசாங்கத்தின் கையிருப்பில் தானியங்கள் குறைவாக இருப்பதாகவும், பொதுவாக விலைவாசிகள் குறைந்து விட்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக இந்த மாநிலத்திலுள்ள பெரும் நிலப் பிரபுக்கள் எவ்வளவுதான் கூச்சலிட்டாலும் மாநில அரசாங்கம் கிஞ்சித்தும் அதைக் கண்டு அஞ்சக் கூடாது. இந்த ஆண்டும் கொள்முதலை நல்ல முறையில் நடத்தினால்தான் வரக்கூடிய நாட்களில் மக்களுக்கு உணவு அளிக்க முடியும். விலைவாசிகள் இறங்குவது அகில இந்திய ரீதியில் ஏற்பட்டிருக்கும் சம்பவங்களால்தான். நம்முடைய கட்டுப்பாட்டால் வந்துவிட்டது என்று பொருள் அல்ல. தற்போதே சரியான மழை இல்லையென்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே, இந்த உணவுத் துறையில் அஜாக்கிரதை

1968 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. என். சங்கரய்யா]

யாக இருந்தால் பெரிய நெருக்கடி தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே, அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் மூன்று ஏக்கர் வரை வைத் திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்து விட்டு பத்து ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து அவர்களுடைய தேவை போக பாக்கி முழுவதையும் கொள்முதல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மதுரையைச் சுற்றி இருக்கும் பிரதேசங்களுக்குக் குடும்பக் கார்டு முறையைக் கொண்டு வருவது பற்றி அரசாங்கம் புனராலோசனை செய்ய வேண்டும். படி அரிசித் திட்டத்தை இன்னும் சில இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப் போவதாகக் கூறினார்கள். அதை விஸ்தரிப்பதைக் காட்டிலும் அடிப்படையில் நியாய விலைக் கடைகள் வேண்டுமென்று கேட்கும் பகுதிகளில் குடும்பக் கார்டு முறையைக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்தால் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏழை தொழிலாள மக்களுக்கு நன்மை செய்ததாக இருக்கும். அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தை மனமாரப் பாராட்டுவார்கள் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலும் மற்ற இடங்களிலும் மிராசதார்களை விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பயமுறுத்துவதாகப் பேசப்பட்டது. வாழ்க்கையில் எந்த விதமான ஆதாரமும் இன்றி, பாதுகாப்பும் இன்றி இருப்பவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் பேச்சு வார்த்தையின் மூலம் ஓரளவுக்கு நல்ல முறையில் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னாலும் கூட, சட்ட ரீதியாக விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய கூலியை நிர்ணயம் செய்யும் வகையில் நம்முடைய அரசாங்கம் தமிழகத்திலுள்ள விவசாயக் கூலிகள் நியாயமான அளவுக்குக் கூலி பெறும் வகையில் கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தை இந்த அவையில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி நடைமுறையில் அமலுக்குக் கொண்டு வரச் செய்வது மிக அவசியம்.

இன்று சில பத்திரிகைகள், பெரும் முதலாளிகளால் நடத்தப் படும் பத்திரிகைகள், விவசாயத் தொழிலாளர்களும், மற்றத் தொழிலாளர்களும் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காக கிளர்ச்சி செய்தால் ஏதோ குழப்பத்தை உண்டாக்க அவர்கள் முயற்சிக்குிறார்கள் என்ற வகையில் சித்தரித்துக் காட்டி அரசாங்கம் அந்த ஏழை மக்கள் மீது அடக்கு முறையைக் கையாள்வதற்குத் தூண்டுதலாக இருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக அந்த வழியில் நம்முடைய அரசாங்கம் செல்லாது என்பதிலே எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த அரசு பதவியேற்ற போதே, 'விவசாயத் தொழிலாளர்கள், மற்றத் தொழிலாளர்கள், ஏழை மக்கள் ஆகியோருக்குச் சாதகமாகத்தான் இந்த அரசு செயல்படும்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கையிலேயே இந்த அரசு நின்று செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றை முக்கிய தமிழ் பத்திரிகை ஒரு தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறது. 'இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் திராவிட முன்னேற்றக்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

கழக அரசாங்கத்தைப் பயமுறுத்தி தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமான கோரிக்கைகளை வற்புறுத்தி தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட முடியாத நிலைமையை உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள். அதை அடக்கி வெளி மாநிலங்களில் இருந்து பெரு முதலாளிகள் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து முதல் போட்டு பெரிய தொழில்களை உண்டாக்குவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்' என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இது இடது சாரி கம்யூனிஸ்டுகள் பிரச்சினை அல்ல, அரசியல் கட்சிப் பிரச்சினை அல்ல. பெரும் முதலாளிகள் தொழில் நடத்தாமல் இருந்தாலும் ஆண்டாண்டு காலத்திற்கு வாழ்க்கை நடத்த அவர்களுக்குப் பண வசதி இருக்கிறது. ஆனால் தொழிற்சாலை தாற்காலிகமாக மூடப்பட்டாலும் தொழில் லே ஆப் செய்யப்பட்டாலும் உடனடியாக அது தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பாதிக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு அது வாழ்க்கைப் பிரச்சினை. ஆகவே, அந்த மாதிரி நேரங்களில் அரசாங்கம் தொழிலாளர்கள் சார்பில் நின்று, அரசாங்கத்தின் செல்வாக்கு முழுவதையும் பயன்படுத்தி நியாயமான கோரிக்கைகள் ஈடேற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

போலீஸ் இலாகாவைப் பற்றிக் கூறப்பட்டது. அந்த இலாகாவைப் பற்றி நாம் ஆழ்ந்து சித்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். போலீஸ் நிலையங்களில் எல்லாம் காந்திஜியின் படத்தை வைத்து சத்தியமே வெற்றி பெறும் என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சாதாரண நபர், நிலப் பிரபுராகவோ, பணக்காரராகவோ இல்லாத ஒரு நபர் போலீஸ் நிலையத்திற்குப் புகார் கொடுக்கப் போனால் அவரை உட்காரச் சொல்லி என்ன புகார் என்று கேட்பதில்லை. ஏதோ அவரையே குற்றவாளி போல் கருதி நிற்க வைத்துக் கேள்விகள் கேட்கிறார்கள். இவ்வாறு மரியாதையாக நடத்தப்படுவதில்லை என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், தொடரப்பட்ட வழக்குகளை எப்படியாவது வெற்றி பெறச் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், அப்போதுதான் தங்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்கும் என்ற நோக்கத்துடன் சந்தேகப்பட்டவர்களை அடித்தும் துன்புறுத்தியும் சாட்சிகளைத் தயார் செய்கிறார்கள். சட்டப்படி அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள முறையில்தான் இன்வெஸ்டிகேஷன்செய்யவேண்டும், சாதாரண நபர்கள் துன்புறுத்தப்படக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மதுரையிலே போலீஸ் நிலையத்திலே காவலிலே வைக்கப்பட்ட கைதி தனக்குத்தானே தீ வைத்துக் கொண்டு இறந்து விட்டார் என்று ரிப்போர்ட் கொடுக்கிறார்கள். ஒருவர் போலீஸ் நிலையத்தில் காவலில் வைக்கப்படுகிறார் என்றால் சில விதி முறைகள் அனுசரிக்கப்பட வேண்டும். அவருக்கு ஆபத்து விளைவிக்கக் கூடும் என்று கருதக்கூடிய எல்லா விதமான பொருள்களையும் அவரிடமிருந்து நீக்கி விடுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது காவலில் இருந்தவர் தன்னைத்தானே தீ வைத்துக்கொண்டு இறந்து விட்டார் என்றால் அதிலே என்ன கருத்து அடங்கியிருக்கிறது? பெருவாரியாக, துன்புறுத்தப்பட்டு இறந்து விடுவார்களானால், அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள இம்மாதிரி விளக்கம்

1968 ஆகஸ்ட் 20]

களைச் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். மாநில அரசாங்கம் இதைப்பற்றி முக்கியமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரிகளில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்குவது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள்.

மதுரையில் ஆகஸ்ட் 11-ல் நடைபெற்ற தமிழ்மாநில மாணவர் மாநாட்டில் இந்த அரசாங்கம் கல்லூரிகளில் தமிழை பயிற்சி மொழியாக ஆக்குவதற்கு புது அம்சத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது. இன்று தமிழ் பயிற்சிமொழியாக இல்லாதிருக்கக் கூடிய விஞ்ஞானத்துறை, மருத்துவத் துறை, பொறியியல் துறை இவைகளிலும் தமிழைக் கொண்டு வந்து இந்த மாநிலம் முழுவதிலும் பிரதேச மொழிதான் பயிற்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதின் மூலமாகத்தான் மாணவர்களின் நலன்களை நாம் பாதுகாக்க முடியும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் தைரியமாக எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக அரசாங்க இலாகாக்களில் உள்ள காலதாமதத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். லால்பியா சாகிப் என்பவர் பி.டபிள்யூ.டி.-யில் ரோடு மேஸ்திரியாக இருந்து விலகிக் கொண்டார். அவருக்கு க்ராச்சுவிட்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கடந்த ஒரு ஆண்டு காலமாக முயற்சித்து வருகிறேன். டயரக்டர் ஆஃப் ரூரல் டெவலப்மென்ட்டுக்கு எழுத வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களை நேரில் பார்த்தேன். பின்னர் அது பி.டபிள்யூ.டி. செகரட்டரிக்கு மாற்றப்பட்டிருப்பதாக கடிதம் வந்தது. அதுபற்றி கடிதங்கள் எழுதியும் பதில் வரவில்லை. அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் மனு கொடுத்தேன். பொதுப்பணித்துறை காரியதரிசி அவர்களிடமும் மனு கொடுத்தேன். அதற்கு உப காரியதரிசி, மீண்டும் அது டயரக்டர் ஆஃப் ரூரல் டெவலப்மென்ட்டுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளதென்றும், அக்கவுண்டெண்ட் ஜெனரலிடம் விளக்கம் கேட்கப் படவிருக்கிறதென்றும் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். ஆக 1½ ஆண்டுகளாக அந்த ஓய்வு பெற்ற ஊழியருக்கு க்ராச்சுவிட்டி வந்து சேரவில்லை. ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் முயற்சி எடுத்தும் 1½ ஆண்டு காலமாக அது கிடைக்கவில்லை என்றால், சாதாரண மக்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து எவ்வளவு துரிதமாக காரியங்கள் நடக்கும் என்று சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே, மக்களிடமிருந்து வரும் கோரிக்கைகளை அல்லது சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களிடமிருந்து வரும் கோரிக்கைகளை கவனித்து உடனுக்குடன் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று அரசாங்கம் பணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. பி. எஸ். மணி: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கல்வி, சுகாதாரம், மருத்துவம், போலீஸ் போன்றவைகள் இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும், உண்மையில் யார்

[1968 ஆகஸ்ட் 20]

யார் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, இந்திய ரீதியில் ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் எந்த ஒரு சமூகத்தை மேல் நிலைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று எண்ணுகிறதோ அந்த சமூகத்தைச் சார்ந்த மக்களை மேல் நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு எத்தகைய திட்டமும் இதில் இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு சுமார் 200 ஆதித் திராவிட மாணவர்களுக்கு படிப்பதற்காக கலாசாலைகளில் இடம் கிடைத்தும், ஹாஸ்டல் வசதியில்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் கலாசாலைகளில் படிப்பதை விட்டு விட்டார்கள். அதே நிலைதான் இந்த ஆண்டும். இந்த ஆண்டு சுமார் 250 மாணவர்கள் கலாசாலைகளில் சேர்க்கப்பட்டும் அவர்களுக்கு விடுதியில்லாததின் காரணமாக விட்டுக்கு திரும்புவதா அல்லது படிப்பை எப்படி மேற்கொள்வது என்ற மிகப் பெரிய பிரச்சனையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்நிலையை மாற்றுவது பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் கேட்டுக்கொண்டபோது, அட் ஹாக் அமெனண்டாக ரூபாய் 200 கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதைத் தவிர வேறு வழியில்லை, வேறு நிதி இல்லை என்று சொன்னார்கள். இரண்டாம் முறை சந்திக்கும் போது ஹாஸ்டல் வைப்பதற்கான முயற்சி செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். சொன்னது சொன்ன நிலையில் இருக்கிறதே தவிர, அதற்கான அதிகாரிகள் எத்தகைய வேலைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எங்கலால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இந்நிலையில் இந்தப் பரிதாபகரமான ஆதித் திராவிட சமூக மாணவர்களைப் பார்த்து மற்ற அரசியல் தலைவர்கள் பங்கு போட்டுக்கொண்டு அந்த மாணவர்களை எந்த வழியில் இழுத்துக்கொண்டு போகலாம் என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, இந்த ஆண்டு இந்த மாணவர்களின் படிப்பு கெட்டுப்போகாமல் உடனடியாக விடுதிகளை ஆரம்பித்து இந்த 250 மாணவர்களுக்கும் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தனியார் துறையினரால் நடத்தப்படுகிற கலாசாலைகள் இருக்கின்றன. இவை மிகவும் பயங்கரமாகவும், கீழ்த்தரமான நிலையிலும் இருக்கின்றன என்று நான் தைரியமாகச் சொல்ல முடியும். சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்களின் பெயரால் சென்னையில் ஏற்பட்டுள்ள கல்லூரியில் ஒரு ஆதித் திராவிட மாணவன்கூட சேருவதற்கும், விடுதியில் சேருவதற்கும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. அப்படி அனுமதித்திருந்த மாணவர்களைக் கூட வெளியே போ என்று அனுப்பி விட்டார்கள் என்று சொன்னால், இந்த 1968-ம் ஆண்டில் இப்படிப்பட்டதொரு கல்லூரி இந்தத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கவேண்டுமா? அதேபோல் நாஷனல் காலேஜ் திருச்சியில், சர்க்காரால் அந்தக் கல்லூரியில் சேர்ந்து கொள்ள என்று உத்தரவு கொடுக்கப்பட்ட ஒரு மாணவனுக்கு அந்தக் கல்லூரி பிரின்சிபால் அவர்கள் இடம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். இதுபற்றி அதிகாரிகளைக் கேட்கும்போது, தனியார் துறையிலுள்ள கல்லூரிகளில் இவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள், இவ்வளவு விகிதாசாரம்

1968 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. கே. பி. எஸ் மணி]

சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்ல சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். உண்மையில் அதிகாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதிகாரம் இருக்கிறது. காரணம், சர்க்காரிலிருந்து அவர்கள் மானியம் பெறுகிறார்கள். அப்படி சர்க்கார் மானியத் தொகை பெறும்போது, ஏன் அவர்களை சர்க்கார் வற்புறுத்தக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் மட்டுந்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும் 16 சதவிகிதம், 25 சதவிகிதம் என்ற முறையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். நான் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பிராமணர்களால் நடத்தப்படுகிற எந்தக் கல்லூரியிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் 16 சதவிகிதம், 25 சதவிகிதம் என்ற அளவில் சேர்க்கப்படுவதில்லை. இது கண்டிக்கத்தக்கது. ஆகவே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதில் தனிக் கவனம் செலுத்தி உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மருத்துவ மனைகள். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஹெட் க்வார்ட்டேர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகளை சிறப்பான மருத்துவமனைகளாகத் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்ற முறையில் திட்டமிட்டும், நிதி ஒதுக்கீடு இல்லாமல் அங்குள்ள ஊழியர்களுக்கு மட்டும் சம்பளம், படி இவற்றை உயர்த்தும்படியான நிலை இருக்கிறது. எனக்கு முன் பேசிய ஒரு உறுப்பினர் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தில் உள்ள மருத்துவ மனைகளில் பணம் தவறாக செலவழிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஒருசில யூனியன்களில் வேண்டுமானால் அப்படியிருக்கலாமே தவிர, நல்லமுறையில், சிறப்பான முறையில்தான் அவைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆட்சி நேர்மையாக நடக்கவேண்டுமென்றால், நன்கு நடக்கவேண்டுமென்றால் இரட்டை ஆட்சி முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும். ஹெல்த் டிப்பார்ட்மெண்ட் என்று சொன்னால் அவர்கள் யூனியனின் நேரடி கண்ட்ரோலில் இல்லை, கல்வி இலாகா என்றால் அவர்களும் யூனியனின் நேரடி கண்ட்ரோலில் இல்லை. ஆக இந்த இரட்டை ஆட்சி முறையிருப்பதினால் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தைச் சிறப்பான முறையில் நடத்த முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இந்த பிஸிக்கல் டிரெய்னிங் ஆசிரியர்கள் கேட்பாரற்றுக் கிடக்கிறார்கள். இந்த பிஸிக்கல் டிரெய்னிங் இன்ஸ்ட்ரக்டேர்ஸ்-ஐ நல்லமுறையில் ஊக்குவித்து, நல்ல உடல் வலுவுள்ள மாணவர்களை நாம் தயார் செய்தால்தான் அவர்களின் பிற்காலம் நன்றாகயிருக்கும். மாநாடு ஒன்று போட்டு மதிப்பிற்குரிய கல்வி அமைச்சர் அவர்களை அழைத்து குறைகளைச் சொல்லியிருக்கிறோம். இருபது கோரிக்கைகளில் ஒரு கோரிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் நிறைவேற்றிக் கொடுத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த சமூக விகிதாசாரத்தை உயர்த்தித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

அடுத்து, கோவில் நிர்வாகம் பொறுத்தவரையில், தென் இந்தியாவில் விருதுநகரில்தான் சாதாரண ஏழை மக்கள் கையில் ஒரு கோவில் நிர்வாகம் இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கையில் சுமார் 20 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கோவில் சொத்துக்களின் நிர்வாகம் இருக்கிறது. அதையும் சமுதாய ரீதியாக நாடார்க்கத் தங்களுடையதாக ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று—நகரின் மத்தியப் பிரிவில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்—அந்தக் கோவில் நிர்வாகத்தை என்டோமென்ட் போர்ட் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கிளர்ச்சி உண்டு பண்ணி, அதை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கோவில் சொத்துக்களை ஏழை எளிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கல்வி அறிவு பெறத்தக்க விதத்தில் உபயோகிக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம் நாட்டிலுள்ள உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்காக அரசாங்கம் பெரிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டதுபற்றி அரசாங்கத்தை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அதே சந்தர்ப்பத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நெல் எங்கும் போகக் கூடாது என்று தடை செய்து அங்கேயே கொள்முதல் செய்து வருவதால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் விலை ஓரளவு நிதானமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைக்கு நெல்லைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். தற்சமயம் சர்க்காருடைய கொள்முதல் முடிந்துவிட்டதால் வெளி மாவட்டத்திலிருந்து தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் 'பர்மிட்' பெற்று, கொள்முதல் செய்ய வருகிறார்கள். இதர மாவட்டங்களிலிருந்து தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு வந்து கொள்முதல் செய்ய ஆரம்பித்திருப்பதால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்கள் கையிலே இருப்பதை விற்று விட்டு பிறகு அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடிய நேரத்தில், அங்குள்ள விவசாயிகள், தொழிலாளிகள், கூலி வேலை செய்பவர்கள் அதிக விலை கொடுத்து அரிசி வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டியிருப்பதால் கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். விற்கும்பொழுது குறைந்த விலைக்கு விற்றுவிட்டு, வாங்கிச் சாப்பிடும்பொழுது அதிக விலை கொடுக்கும்படியான துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கின்றது. இன்னும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்றால் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்வதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் தனியார்களுக்கு பர்மிட் வழங்குவதன் மூலம் விலையேற்றம் ஏற்பட்டு வாங்கிச் சாப்பிட முடியாத நிலையிலிருக்கிறது. எனவே தனியார்களுக்கு பர்மிட் வழங்காமல் இருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய மக்களிடத்தில் இப்பொழுது கையில் பணமில்லை. சென்ற வருஷம் மழையில்லை, தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஆகிய காரணங்களினாலே அவர்கள் கையிலே காசில்லாத நேரம். இப்பொழுது வரிவசூல் செய்ய கடுமையான நடவடிக்கை

1968 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

எடுத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதி செய்து கொடுக்கிறோம். காலத்தோடு கொடுக்கிறோம், அந்த நேரத்திலே ரெவின்யூ இலாக்கா வரி வசூலைச் செய்வதால் அவர்கள் வாங்கிய கடனை வரி வசூலுக்காகக் கொடுத்துவிட்டு விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு வருவாய் வரக்கூடிய காலத்தில் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து வசூல் செய்தால் பணத்தைக் கொடுத்துவிடுவார்கள். ஆனால், வருவாய் வராத காலத்தில், கடன் வாங்கி விவசாயம் செய்யும் நேரத்தில் வரிவசூலைத் துரிதப்படுத்துவதனால் அவர்கள் வாங்கியுள்ள கடனைக் கொடுத்துவிட்டு, சாகுபடி செய்ய வேண்டியதற்கு உரம் வாங்க முடியாமல் சாகுபடி பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் துரிதமாக வசூல் செய்வதைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். சாதாரண வசூல் செய்வது நடக்கட்டும் வேகமாக, துரித வசூல் செய்வதைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். குறுவை அறுவடை காலத்தில் வசூல் செய்தால் கையில் பணமிருக்கும், வசூல் செய்யவும் சலபமாக இருக்கும். இவ்வாறு செய்யாததால் எங்கள் பகுதியில் சிரமமாயிருக்கிறது. ஆகவே அரசு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு குறுவை அறுவடை வரும் வரையில் துரித வசூலைத் தாமதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. கோ. பூவராகன் : கனம் உதவி சபாநாயகரவர்களே, இன்று மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற துணை நிதி ஒதுக்க மசோதாவின் மீது ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதல் துணை நிதிநிலை அறிக்கை இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. மிக அவசரமாக, மிக முக்கியமாக, நான்கு மாதங்களுக்குள்ளாக தவிர்க்க முடியாத காரியங்கள் ஏற்பட்டு அந்தக் காரணங்களாலே இந்த நிதியை ஒதுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தோமானால், ஒரு காரியத்தைத் தவிர மற்றவை நடந்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சப் படி உயர்த்த வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஒரு வேளை இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காருடன் பேசி, இந்த நிதியை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று பேசி, அவர்கள் ஒத்துக்கொண்ட பிறகு இப்பொழுது இந்தத் துணை நிதிநிலை அறிக்கையிலே வந்திருக்குமென்று எண்ணுகிறேன், அதனால்தான் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே சேர்க்கப்படாமல் இது துணை மதிப்பீட்டிலே வந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். எப்படியிருந்தபோதிலும் வரிசையாக 40, 47 தலைப்புகளுக்குக் கீழே நிதியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி இடைக்கால நிதி ஒதுக்குவது சகஜம்தான். அதை மறுக்கவில்லை. ஆனால் இந்த நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது அவசியத்தின் பார்ப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இந்த நான்கு மாத காலத்திற்குள் தவிர்க்க முடியாத காரியங்கள் ஏற்பட்டு அதனால் இந்த நிதியை ஒதுக்குகிறோம் என்று சொன்னால் அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட காரியம் என்ன

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

நடந்திருக்கிறது? நேற்றுக்கூட முதலமைச்சரவர்கள் பதில் சொன்னார்கள், படம் எடுக்கவேண்டும், நல்ல படங்களைத் தயாரிப்பவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும், அதற்காக ஒதுக்குகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இது தவிர்க்க முடியாத காரியமா என்றால் இல்லை. நல்ல நோக்கத்திற்காகத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த நோக்கம் நல்ல நோக்கமா அல்லது இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. ஆனால், இது ஆண்டு மதிப்பீட்டிலே வராமல் மிக அவசரம் அவசரமாக இப்பொழுது வந்திருக்க வேண்டியது அவசியமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நிதிநிலையிலே மிகவும் நெருக்கடி இருக்கிறது என்பதை அறிவோம். இந்த இரண்டு காரியங்களும் முக்கியமாக இருந்தாலும் இவைகள் முதல் நிதிநிலை அறிக்கையிலே வந்திருக்கலாம், இல்லையென்றால் அடுத்த ஆண்டு வரக்கூடிய ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே சேர்ந்திருக்கலாம். அப்படியில்லாமல் இப்பொழுது அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இவைகள் வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றபொழுது, இன்னும் பல காரியங்கள் இருக்கின்றனவே, அவைகளை ஏன் விட்டு விட்டார்கள் என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது.

சில மாவட்டங்களில் மழையில்லாத காரணத்தால் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டு ஆங்காங்கு விவசாயக் காரியங்கள் தடைபட்டுக் கிடக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட மாவட்டங்களில் உள்ள மக்கள் குடிபதற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல், குளிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள ஆடு, மாடுகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. அங்குள்ள மக்களுக்கு விவசாயப் பண்டங்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாயிருக்கிறது. உணவுப் பண்டங்களை வாங்க முடியாமல் விவசாயக் கூலிகளின் நிலைமை சிரமமாயிருக்கிறது. அப்படிக்காரியங்களுக்கு இதிலே இடம் இருக்கிறதா என்றால் கிடையாது. இந்த 3, 4 மாதங்களிலே அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்களை உணர்ந்திருப்பார்களேயானால் வரிவசூல் செய்வது, பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்கு என்று நிதியை ஒதுக்கி இலட்சக் கணக்கான விவசாயக் கூலிகளுக்கு வேலை கொடுப்பது போன்ற இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபட்டு இருக்க வேண்டும். அப்படி ஈடுபட்டிருக்கிறது என்றால் அதை நாங்கள் வரவேற்கத்தயார். ஆனால் இப்படிப்பட்ட காரியங்களிலேயெல்லாம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இன்றையதினம் பார்க்கிறோம். இருபது, 24 மில்களுக்குமேல் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் திறக்கப்படவில்லை. இதுசம்பந்தமாக இடைக்கால நிவாரணம் கொடுக்கிறோம் என்று திருச்சியிலே தொழிலாளிகளைச் சந்தித்து வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். மாதத்திற்கு முடிந்த அளவு பண உதவி கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சில காலம் கொடுத்தார்கள், பிறகு நிறுத்தி விட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் வரையிலும் தொழிலாளிகளுக்கு உதவி கொடுக்க இவ்வளவு தொகை ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அதை வரவேற்கிறோம்.

1968 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. கோ. பூவராகன்]

அடுத்தபடியாக, கைத்தறி நெசவாளர், குடும்பங்கள் கஷ்டமான நிலைமையிலிருக்கின்றன. அவர்களுக்குப் பஞ்ச நிவாரணம் அளித்து, தற்காலிகமாக ஏதாவது உதவியளிக்க வேண்டுமென்று இதில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்காக, கஷ்டமான நிலையிலே உள்ள காரியங்களுக்காகத் துணை மதிப்பீடு வரும் என்றால் அதை வரவேற்கத் தயார், அதற்கு ஆதரவு அளிக்கத் தயார். ஆனால் அவ்வாறு ஒதுக்கப்படவில்லை.

விவசாயிகள் மழையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூவாயிரம் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மூன்றுண்டுத் திட்டத்திற்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கிணறு தோண்டும் காலம் போய்விட்டது. இந்தப் பணத்தை ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கி எப்ரல், மே மாதங்களில் அந்தக் காரியங்களைச் செய்யும்படி செய்திருக்கக் கூடாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இப்பொழுது ஏன் கொடுத்தார்கள் என்றோ, அப்படிக் கொடுத்தது தவறு என்றோ சொல்லவில்லை. இதை முன்னாலேயே திட்டமிட்டுச் செய்திருக்க வேண்டும் அந்த நல்ல காரியங்களுக்கு. இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே வராமல் துணை மதிப்பீட்டில் வருகிறது என்றால் அது வருத்தமாகயிருக்கிறது என்று முதலமைச்சரவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல காரியங்கள் இன்னும் நடக்க வேண்டியிருக்கின்றன. நேற்று கூடச் சொன்னார்கள், கவனத்திலே ஏற்றுக்கொண்டு செய்வதாக. அதைப் பற்றிக் கேட்கும்பொழுது ஏதாவது பதிலைச் சொல்லிவிட வேண்டுமென்ற முறையை வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அது சீராக நடைபெறுது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

போலீஸ் நிர்வாகத்தைப்பற்றி எல்லோரும் சொன்னார்கள். இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவரவர்களும் ஆங்காங்கு எப்படி நடக்கிறது என்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எந்தக் காரியங்களுக்காக அந்தச் செயல்கள் நடக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். இதைக்கேட்டால், இதற்கு முன்னால் நடக்கவில்லையா, அதற்கு முன்னால் நடக்கவில்லையா, அந்த ராஜ்யத்திலே நடக்கவில்லையா என்று சொல்வது என்றால் அது பொருத்தமாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உடையார் பானையம் சம்பவத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது நீதிபதி விசாரணையில் இருக்கிறது. ஆனால், அந்தக் காரியம் எதனாலே ஏற்பட்டது என்பது பற்றி முதலமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். முதலமைச்சரவர்கள் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களை அண்ணாமலைநகரில் சந்தித்தார்கள். அப்பொழுது முதலமைச்சரவர்கள் கூறியதைக் கேட்டு அவர்கள் திருப்தியுடன் சென்றார்கள். அப்பொழுது பிரச்சினை முடிந்து விட்டதாகக் கருதப்பட்டது. பிறகு திரும்பவும் எதனால் அந்தப் பிரிவினைப் பிரச்சினை வருகிறது,

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

அதற்கான அடிப்படைக் காரணம் என்ன, என்று பார்க்க வேண்டும். காரணம் யார் என்பதைப்பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்குக் காரணம், அங்கு தி.மு.க. வட்டச் செயலாளர் தேர்தல் நடந்த பொழுது, தேர்தல் அதிகாரியாச் சென்றவர்கள் இந்தப் பெயரிலே இருப்பவர்களின் ஓட்டுகள் செல்லாது என்று சொல்லிவிட்டதால் அந்தத் தகராறு ஏற்பட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியிருந்தால் அதை முதலமைச்சரவர்கள் பரிசீலனை செய்து, அதற்குக் காரணம் யார் யார் என்று கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: விசாரணை நடக்கின்ற நேரத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிக்காரர்கள் காரணமாக இருக்கலாம் என்ற விவரத்தை சொல்லுவதன் மூலம் அந்த கட்சிக்காரர்கள் மீது பழி சுமத்துகின்ற நிலைமைக்கு அது போய்விடும் என்று நான் அஞ்சுகிறேன். தயவு செய்து அதுபற்றி பேசுவது நல்லதல்ல.

திரு. கோ. பூவராகன்: நான் சொல்வது இந்த விசாரணைக்குக் கூட உதவியாக இருக்கும். அதற்காக நான் சொன்னேன்.

வட சென்னையிலே ஒரு போலீஸ் நிலையத்திலே சில தினங்களுக்கு முன்பு ஒருவரை அழைத்து வந்து போலீஸ்காரர்கள் அடித்ததனாலும், பூட்ஸ் கால்களால் அடித்ததனாலும் அந்தத் தொழிலாளி இறந்துவிட்ட அந்தச் செய்தி அந்தப் பகுதியிலே பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. விசாரணை செய்து அதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அவ்வப்பொழுது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே உறுதி கொடுக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று அந்த உறுதியிலே நாங்கள் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் என்ன என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை, இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று இந்த மன்றத்திலே ஓரளவுக்குச் சொன்னால் மன்றத்திலே அமர்ந்திருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு திருப்தி அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அதை இது வரையில் செய்யவில்லை. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் அவர்களைத் தாழ்மையாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும், இது போன்ற பல விஷயங்களை நாம் சொல்ல முடியாமல் இருக்க முடியவில்லை. கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஒரு பொது நிதி, காமன் குட் ஃபண்ட் இருக்கிறது. எவ்வளவு தொகை கொடுக்க அவசியம் இருந்தாலும், ஜெனரல் ஃபண்டிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அது எப்படி இந்த மாநிலம் முழுமைக்கும் அந்தப் பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம்? அங்கே டெப்புடி ரிஜிஸ்ட்ரார் இன்னும் அது சம்பந்தப்பட்டவர்களுடைய உதவியுடன் அது ஜெனரல் ஃபண்டிலிருந்தும் காமன் குட் ஃபண்டிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநிலம் முழுமைக்கும் இந்தப் பணத்தைப் பெற்று, ஒரு திட்டத்திற்கு இவ்வளவு பணத்தை நீங்கள்

1968 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. கோ. பூவராகன்]

செலவு செய்ய வேண்டுமென்று தலைமைச் செயலகத்திலிருந்து செய்தி போகும் என்று சொன்னால், அதைப் பகிர்ந்து இந்த காரியங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை வர வேற்கிறேன். அது கூட தவறுதான்; ஏனென்றால், ஜெனரல் ஃபண்டிலிருந்து என்றால் அது சரியாக இருக்க முடியாது. ஒரு ஊரிலே அமைச்சர் சொந்த முயற்சியிலே, அதுவும் அவர் பொறுப்பிலே இருந்து அவர் இஷ்டத்திற்கு ஒரு உத்தரவைப் போட்டு அந்த காரியங்கள் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அமைச்சராக இருந்தவர், கொஞ்சம் பொறுப்போடு பேசினால் நன்றாக இருக்கும். அமைச்சர் உத்தரவு போட்டார் என்றால், எந்த அமைச்சர், எப்பொழுது போட்ட உத்தரவு, அது எந்த சொஸ்ட்டியிலிருந்து கொடுத்த உத்தரவு போன்ற தகவல்களைச் சொன்னால் விசாரணை நடத்துவதற்கு உதவும்.

திரு. கோ. பூவராகன்: விசாரணை நடத்துவதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். கூட்டுறவு இலாகாவிலிருந்து போட்டார்கள் என்றால் அமைச்சரே போடுவதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: முதலில் அமைச்சர் போட்டார்கள் என்று இப்பொழுது சொன்னியே.

திரு. கோ. பூவராகன்: சொன்னியே நீ என்று சொல்கிறார் என்றால் இதுதான் சபையில் பேசுகின்ற பேச்சா? அல்லது வேறு இடத்தில் பேசுகின்ற பேச்சா? அமைச்சர் ஒருவர் இப்படிப் பேசலாமா?

(பல காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பாயினிட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று எழுந்தார்கள்.)

THIRU J. JAMES: Sir, the Hon. Minister must withdraw that word.

திரு. கோ. பூவராகன்: உங்களுக்கு எவ்வளவு உரிமை இருக்கிறதோ அவ்வளவு உரிமை எங்களுக்கும் இருக்கிறது. நீங்கள் எப்படிப் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறீர்களோ அப்படியே நாங்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறோம். எல்லாம் அங்கே கிராமத்திலே, வெளியிலே போய் பேசுகின்ற பேச்சு. சட்டசபையிலே இருந்து பேசுகின்ற பேச்சு அல்ல. அமைச்சராக இருந்து கொண்டு இப்படிப் பேசுவது அவ்வளவு பொருத்தம் அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்பொழுது நம் முடைய தமிழ்நாட்டிலே பல பகுதிகளிலே இருக்கிற மக்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு சொல்லை ஒவ்வொரு விதமாக வழங்குகிறார்கள். வழங்குகின்ற நேரத்தில் சில சொற்கள், அவர்கள் உண்மையிலேயே மரியாதையுள்ள சொற்களாக நினைத்துக்கொண்டு பேசுகின்ற சொற்கள், சில இடங்களில் மரியாதைக் குறைவாகத் தோன்றும். அந்த முறையிலே

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

“சொன்னியே” (மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் குறுக்கீடு) என்ற அந்தச் சொல் இராமநாதபுரம் போன்ற சில மாவட்டங்களிலிருந்து வருகின்றவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் நமக்குக் கொஞ்சம் முரண்பாடாகத்தான் தோன்றும். பல இடங்களில் அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கும். அதைப் பொருட்படுத்த வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன்: இதனாலே, இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையிலே நடக்கின்றன என்பதை மட்டும் நான் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நல்ல விசாரணை.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: ‘சொன்னியே’ என்பது அன்பார்வி மெண்டரி வேர்டா என்று நீங்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதைச் சொல்லியாகி விட்டது.

திரு. கோ. பூவராகன்: அடுத்து, நமது சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் திரு. ஆதிமூலம் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டு மன்றங்களிலிருந்து நிதிகளெல்லாம் பல காரியங்களுக்கு மாற்றப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே, என்னென்ன காரியங்களுக்கு மாற்றலாம் என்பதற்கு விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. என்னென்ன காரியங்களுக்கு அந்தப் பொது நிதியை எடுத்து உபயோகப்படுத்துவது, எப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்துவது என்பதற்கு விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், இன்றைய தினம் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிதியைப் பல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். சீரணி நிகழ்ச்சி தொடங்குவதற்கு ஒவ்வொரு மன்றத்திடமிருந்தும், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து மன்றத்திடமிருந்தும் ரூபாய் 100, ரூபாய் 200 கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு விதிமுறை போட்டிருக்கிறார்களா என்பது தெரியாது. என்னுடைய விருத்தாசலம் டிவிஷனை எடுத்துக் கொண்டாலும் பஞ்சாயத்துக்களிடமிருந்தும், பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்களிடமிருந்தும் கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கும் இது போன்ற காரியங்களுக்கும் ரூபாய் 500, 1,000, 5,000 என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால், சாலை போடுவதற்கு, கிணறு வெட்டுவதற்குப் போன்றவற்றிற்குப் பணம் இல்லை. பஞ்சாயத்துக்களிடம் பணம் இருந்தால், பரவாயில்லை; பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் பணம் மிகமிகக் குறைவு என்பது நமக்குத் தெரியும். அதற்கு அங்கங்கே மாற்றிவிடலாம் என்று சொன்னாலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களோ, கோட்டாட்சித் தலைவர்களோ, கமிஷனர் அவர்களோ அதிகாரம் கொடுத்து, இந்தப் பணத்தை இப்படி வாங்கிக் கொடுங்கள் என்று சொன்னால் அது சரியாக இருக்க முடியாது. அதோடு, நிதி வசூல் என்ற பெயரிலே பல மோசடிகள் இன்றையதினம் நடக்கின்றதை முதலமைச்சர் அவர்கள் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நிதி என்றால், யார் வசூலிப்பது, எப்படிப்பட்டவர்கள் வசூலிப்பது,

1968 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. கோ. பூவராகன்]

அரசாங்கம் அனுமதி பெற்றவர்களா, வசூலித்த பணத்தை எங்கே கட்டுவது என்று அவர்கள் இதை கண்காணிக்க வேண்டும். ஆங்காங்கு குழுக்கள் வைத்திருக்கிறார்கள், கலா நிகழ்ச்சி நடக்கிறது, நாடகம் நடக்கிறது என்று நோட்டீஸ் அடித்து விடுகிறார்கள். அதிகாரிகளுடைய கண்காணிப்பின் பேரிலே வசூல் செய்யப்படுகிறது. யார் இதற்குப் பொறுப்பு? என்னுடைய பகுதியில் ஆர்.டி.ஓ. அவர்களே ஒரு நோட்டீஸ் அடித்திருக்கிறார்கள். ஸீல் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குழுக்களிலே உள்ளவர்கள் வேறு வசூல் செய்கிறார்கள். இந்தப் பணத்திற்கு என்ன கணக்கு என்று சொன்னால், 2 இலட்சம் 3 இலட்சம் வசூல் நடக்கிறது; கடைசியில் 90,000 அல்லது ஒரு இலட்சத்திற்குக் குறைவாக வசூல் ஆயிற்று என்று சொன்னால் மீதப் பணம் எங்கே என்று தெரிவதில்லை. ஆகவே, இதற்கு ஒரு வழிவகை காண வேண்டும். பொதுக் காரியங்களுக்கு வசூல் செய்வது என்று சொன்னால், தலைமைச் செயலகத்திலிருந்து உத்தரவு போக வேண்டும். அதற்கு ஒரு முறை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்ன இடத்திலே இந்த வசூல் செய்யப்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு அதைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று ஒரு ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டால் நல்ல முறையிலே இருக்குமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்ற முறை நமது நிதிநிலை அறிக்கையில் விருத்தாசலத்தில் ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்காக 5 இலட்ச ரூபாய் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கல்லூரியில் பட்டப் படிப்பு வேண்டுமென்று கேட்டபோது துவக்கப்படப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதற்கு 5 இலட்சமும் வசூல் செய்யப்பட்டது. ஆனால், அதற்குப் பிறகு இந்த ஆண்டு கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பு துவக்கப்படவே இல்லை. அங்கே இப்படிப்பட்ட காரியத்திற்கு எதற்காக வசூல் செய்தார்கள்? கமிட்டி கூட்டம் நடந்தது. இன்னும் பல காரியங்கள் நடந்தன. விசாரணை செய்து பார்த்தால் அந்த வசூல் எங்கு இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதைச் செய்யவில்லை. அதாவது கல்லூரி திறக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக சின்ன சின்ன கிராமங்களிலே 2 மைல், 3 மைல் தூரம் நடந்து சென்று பிள்ளைகள் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த கிராமங்களிலேயும், 2, 3 கிராமங்களிலே நடந்து கொண்டிருந்த பள்ளியை மூடியிருக்கிறார்கள். என்ன நோக்கத்தோடு மூடினார்களோ தெரியாது. நாங்கள் வந்தால் பள்ளிக்கூடங்களை மூடமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது மூடியதன் காரணமாக 2 மைல், 3 மைல் தூரம் நடந்து சென்று படித்துக் கொண்டிருந்த குழந்தைகள் படிப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டதை நாம் பார்க்கிறோம்.

மற்றும், நம்முடைய கே. பி. எஸ். மணி அவர்கள் சொன்னார்கள், தாழ்த்தப்பட்ட, பின்தங்கிய மாணவர்களுக்குத் தொழில் கல்லூரி, விவசாயக் கல்லூரி, பொறியியல் கல்லூரி, இவைகளிலே போதிய இடம் அளிக்கப்படவில்லையென்று. இது பரவலாக

[திரு. கோ. புவராகன்] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

இருக்கிற குற்றச்சாட்டு. இது உண்மையிலே அவ்வாறு நடக்கின்றது என்பது தெள்ளத் தெளிவு. ஓராண்டு தவறிவிட்டால், அவர்கள் படிப்பு போய்விட்டது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. தமிழ் படிக்கும் மாணவர்கள் எல்லோருமே விரும்பி அதைக் கேட்கிறார்கள் என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று சொன்னார்கள். கல்லூரிகளில் ஆங்கிலப் பயிற்சியில் சேர சிபாரிசு கொடுத்தால்தான் இடம் கிடைக்கிறது. மதிப்பெண்கள் வாங்கியவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. சிபாரிசு இருக்கின்றவர்களுக்கு, மிக வேண்டியவர்களுக்கு, இவர்களுக்குத்தான் இடம் கிடைக்கும் என்று சொன்னால் சமுதாயத்திலே யார் யார் படிக்க வேண்டுமென்று பல திட்டங்களைப் போட்டு கல்விக் கொள்கையை வகுத்திருக்கிறோமோ அவர்கள் படிப்பதற்கு இடம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் அதற்கு ஒரு வழிவகை காண வேண்டும்.

தமிழ் பயிற்சி மொழி, ஆங்கிலப் பயிற்சி மொழி என்று வைத்திருக்கிறோம். இதில்தான் இடம் இருக்கிறது என்று சொல்லி. தமிழ் பயிற்சி மொழியில் சேர்க்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு ஆங்கிலப் பயிற்சி தாராளமாக இருக்கிறது. ஆரம்பத்திலே கொள்கை வகுக்கின்றபொழுது தனியார் கல்லூரிகளில் தமிழ் பயிற்சி மொழி இல்லை; அரசினர் கல்லூரிகளில்தான் தமிழ் என்று வைத்தோம். பொதுவாக, பின்தங்கிய மாணவர்கள் அரசாங்கக் கல்லூரிகளில்தான் சேருகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் கல்லூரிகளிலே அவர்களுக்கு இடம் கிடைப்பது மிகவும் சிரமம். ஆகவே, தனியார் கல்லூரியாக இருந்தாலும் தனிப்பட்டவர் கல்லூரியாக இருந்தாலும் புகுமுக வகுப்பில் தமிழில் தொடங்கப்பட வேண்டும் என்ற நியதியை வைத்துக் கொண்டால் இந்த சிரமம் ஏற்பட்டு இருப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இருந்திருக்க முடியாது. அதை நாம் செய்யாத காரணத்தினால் இன்றைய தினம் அப்படிப்பட்ட மாணவர்களுக்கு மிக சிரமங்கள், கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட சிரமங்கள், கஷ்டங்கள் இருப்பதை ஓரளவாவது நிவர்த்திப்பதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்களா என்றால் இல்லை. நான்கு, ஐந்து மாதங்களுக்குள்ளே துணை மதிப்பீடு வந்திருக்கிறது. துணை மதிப்பீட்டில் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆங்காங்கு இருக்கிற நிலைமைகளை அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குடிப்பதற்குப் பல இடங்களில் தண்ணீர் இல்லை. ஆடு, மாடுகளுக்குக் கூட தண்ணீர் கிடையாது. முன்பெல்லாம் அங்கு இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், கோட்டாட்சித் தலைவர் ஆகியோர் எவ்வாறு தண்ணீர் இல்லாத நிலைமையைப் போக்குவது என்பது குறித்து முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே நெய்வேலிப் பகுதியில் குழாய்க் கிணறுகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழாய்க் கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்து, குளங்குட்டைகளில் தண்ணீரைத் தேக்கிக் குளிப்பதற்கும், ஆடு மாடுகள் குடிப்பதற்கும்கூட உபயோகப்படுத்துவது வழக்கம்.

1968 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. கோ. பூவராகன்]

அந்த மாதிரி முயற்சி பல தடவை அனுசூயும் இதுவரையில் அங்கு செய்து கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் பல கிணறுகளில், விவசாயக் கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை. தண்ணீர் இல்லாததினால், கடலை, கரும்பு போன்ற விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த பாதிப்புக்கு ஒருவாறு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். மற்ற மாவட்டங்களிலும் இதுமாதிரி நிலை இருப்பதுபற்றி மற்ற உறுப்பினர்களும் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை உணவு அமைச்சர் அவர்கள்கூட காலையிலே ஒத்துக் கொண்டார்கள். 'இந்த நிலை பரவலாக எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒத்துக் கொள்கிறோம். அதற்கு ஏதாவது ஒரு பரிகாரம் காணவேண்டும்' என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இதை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்குத் தக்க முறையில் பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிற் பயிற்சி பள்ளிகளுக்கு மேலும் கருவிகள் வாங்குவதற்காக இங்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற தடவை இந்தப் பள்ளிகளில் சேருவதற்கு இருந்த வேகம், விறு விறுப்பு இந்தத் தடவை மாணவர்களிடத்தில் இல்லை. எத்தனை மாணவர்களுக்கு இடம் இருக்கின்றதோ ஏறக்குறைய அத்தனை மாணவர்களுக்கு குறைவாகத்தான் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பள்ளிகளில் சேருவதற்கு மாணவர்களிடையே தயக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பள்ளியில் பயிற்சி பெற்ற பிறகு இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. ஓரிரண்டு ஆண்டுகள் படித்து, பயிற்சி பெற்றுவிட்ட பிறகு, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாவிட்டால் என்ன செய்வது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால் தான், ஆங்காங்கு மாணவர்கள் சேருவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். அங்கங்கே பள்ளிகளில் படிக்கிற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை, இருக்கிற நிலைமை இதையெல்லாம் பார்க்கிறபொழுது, புதியதாக கருவிகள் வாங்க வேண்டியதுதான். ஆனால் இந்தக் கருவிகள் சில இடங்களில் முழுக்க முழுக்க பயன்படுத்தப்படாத நிலை இருக்கிறது. அப்படிப் பயன்படுத்தப்படாத காரணம் என்னவென்று அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் தேடிக் கொடுப்பதற்குப் புதிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டாகவேண்டும். படித்துப், பயிற்சி பெறுவதில் பிரயோசனமில்லை, வேலை வாய்ப்பு இல்லாவிட்டால், அவைகளில் சேருவதற்கு மாணவர்கள் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

துணை மதிப்பீடுகள் வரும்பொழுது, அவசியமான பிரச்சனைகளை விட்டுவிட்டு, ஏதோ ஒரு சில பிரச்சனைகளை மட்டும் சேர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக காரியம் ஆற்றினால் அது பொருத்தமாகாது. மக்களுடைய கஷ்டங்களை, சிரமங்களைப் போக்கக்கூடிய அவசியமான பிரச்சனைகளை எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றிற்குத் துணை மதிப்பீட்டில் முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

இன்னொரு காரியத்தைப்பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சாலை ஓரங்களில் இருக்கிற மரங்களையெல்லாம் வெட்டுகிறார்கள். மரங்களை வெட்டுவது என்று சொன்னால், ஏதோ லாரிகள், பஸ்கள் போவதற்குத் தடையாக இருந்தால், அப்படியிருக்கும் சிறிய கிளைகளைமட்டும் அப்புறப்படுத்துவது வழக்கம். ஆனால் இன்றைய தினம் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பல சாலைகளில் மரங்களையே வெட்டியிருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு போய்ப் பார்க்க வேண்டும். அவர் சரியென்று சொன்னால் ஒத்துக் கொள்கிறேன். மனச் சாட்சி உள்ளவர்கள் யாரும் அதை ஒத்துக் கொள்ள மட்டார்கள். மாங்கள் வளர்வது எவ்வளவு கஷ்டம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: லாரிகள், பஸ்கள் ஓட்டுவதற்கு தடையாக இருக்கும் கிளைகளை மட்டும் வெட்ட வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தும், சில இடங்களில் கண்டிராக்டர்கள் தவறாக வெட்டியிருப்பதை நானே நேரிடையாக கண்டு கண்காணித்து, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்தாலும் சரி, எந்த அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்தாலும் சரி, மாங்கள் வெட்டப் படுவதைத் தடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் நிலை. சில இடங்களில் தவறுதலாக உத்தரவை சரியாக கவனிக்காமல், தவறுதலாக இந்த உத்தரவைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு மாங்கள் வெட்டப்பட்டிருப்பதை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன்: தவறுதலாக ஏதோ ஒரு சில இடங்களில் வெட்டப்பட்டால் பரவாயில்லை. ஆனால், இங்கிருந்து 30 மைல், 65 மைல், 75 மைல் தூரத்திற்கு எவ்வாறு இப்படி மாங்கள் வெட்டப்படுகின்றன? என்னுடைய மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலும் இந்த நிலைமை நிலவுகிறது. மாங்களை வைத்துப் பயிர் செய்தவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் போய்ப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு பகுதியை வெட்டிவிட்டு, மற்ற பகுதியை அப்படியே காற்றுக்கும், மழைக்கும் விட்டுவிடுகிறார்கள். அது எவ்வளவு அபாயகரம் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. அதுவும் எல்லாம் புளிய மாங்கள், நல்ல நல்ல மாங்கள். மாங்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதுபோக, இப்படி மாங்களை வெட்டி வீழ்த்தினால், அது எந்த அளவுக்கு நியாயமானது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 'சில இடங்களில் தவறுதலாக வெட்டியிருக்கிறார்கள், அதைப் பார்த்து நான் கண்டுபிடித்திருக்கிறேன்' என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். மாங்கள் வெட்டுவதைப் பார்த்துக்கொண்டு சும்மா இருக்க முடியாது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள்கூட இதைப் பார்த்தால் நலமாக

1968 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. கோ. பூவராகன்]

இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமையைத் தோற்றுவித்த அதிகாரி யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர் பேரில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எப்படிப்பட்ட காரியம் நடந்திருக்கிறது? இப்படி சாலை ஓரங்களில் மாங்கள் வெட்டுவதை கட்டாயமாக தடுக்கவேண்டும். நான் ஒரு திருமணத் திற்குச் சென்று திரும்பி வரும்போது கூட பார்த்தேன். மாங்களை வெட்டி குவித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இன்னும் அந்த உத்தரவு மாற்றப்படவில்லை, யார் மாற்றி உத்தரவு போட்டார்கள் என்று அவர்கள் விரட்டுகிறார்கள். ஆகவே, இப்படி நடப்பது சரியான முறையல்ல, இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடைபெறாமல் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு, தெளிவாக ஒரு குற்றச்சாட்டு சொன்னார்கள். ஒரு அமைச்சர் தன்னுடைய இலாகாவுக்கு உத்தரவு போட்டு, அதன் மூலம் பணம் வசூல் செய்வதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் முன்னர் அமைச்சர்; அப்படி அவர் சொல்வது உண்மையாக இருக்குமானால் எந்த அமைச்சர் எந்த உத்தரவு போட்டார், எந்த தேதியில் எந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்டது என்று திட்டவாட்டமாக தகவல் தந்தால், விசாரணை நடத்துவதற்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும். எப்படியாவது குற்றம் சாட்ட வேண்டும் என்ற முறையில் சொல்லக்கூடாது. இது சட்டபூர்வமாக போடப்பட்ட உத்தரவா, இல்லையா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் விசாரணை நடத்துவதற்கு போதுமான தகவல்களை உறுப்பினர் அவர்கள் தர வேண்டும். எந்தக் கமிட்டியில் ஏற்பட்டது, யார் பணத்தை யார் மோசடி செய்தார்கள் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் விவாதத்திற்கு வரும்பொழுது பேசிக் கொள்ளலாம். உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிற காரணத்தினால், விவரங்களைத் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும். தெளிவில்லை என்றால், நம்முடைய விதிமுறைப்படி, குறிப்பிட்டு ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னால், அதற்கு அந்த அங்கத்தினர் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். இதில் உறுப்பினர் அவர்களுடைய பொறுப்பு என்ன? பொறுப்பு இல்லாமல் சொல்லிவிட்டார்கள் என்றால் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன்: கூட்டுறவுத் துறை யார் பொறுப்பில் இருக்கிறதோ அந்த அமைச்சர்தான் இதற்கு பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையிலேதான் இந்தக் காரியம் நடந்திருக்கிறது. அந்த உத்தரவின் நகல் கூட இங்கே இருக்கிறது. அதைச் சபாநாயகர் அவர்களிடம் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். கூட்டுறவு டெப்டி ரிஜிஸ்டிரார் (கிரெடிட்) திரு. கணேசன் அவர்களிடமிருந்து அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவருக்கு அனுப்பப்பட்ட உத்தரவின் நகலைப் படிக்கிறேன். சிங்கம்புனரி, அமைச்சர் அவர்களுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்தது, அவர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது. அதை அவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

R.C. No. 8834 of 1968 L. II. dated 17th June 1968.

Subject.—Co-operative Societies—Utilisation of Common Good Fund towards donation for the construction of additional blocks of Government Hospital at Singampunari, Ramanathapuram district.—Regarding.

Under Rule 46, Sub-rule 7 of the Madras Co-operative Societies Rules the amount available in Common Good Fund can be utilised for any objects specified in Section 2 of the Charitable Endowments Act, 1890 (Central Act VI of 1890), such as medical relief, sanitation, etc. The Singampunari Government Hospital at Singampunari in Ramanathapuram district proposes to construct additional blocks for its use and for this purpose it has arranged a benefit dance performance by Selvi. Jayalalitha of cine fame under the Presidentship of Thiru M. G. Ramachandran, M.L.A. Cine Actor.

The tickets for this benefit performance will be Rs. 500, Rs. 250 and Rs. 100.

As your co-operative society is having sufficient funds under Common Good Fund, I appeal that this amount may be utilised in purchase of tickets for the above performance so that the amount can be utilised for noble cause. I request your co-operation in this regard. Tickets can be purchased from the Co-operative Sub-Registrars and Senior Inspectors of this Office when they actually contact you in this regard. Cheque may be made in favour of the “அரசினர் மருத்துவ மனை அபிவிருத்திக்குழு, சிங்கம்புனரி”.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஒரு அமைச்சர் உத்தரவு போட்டார் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் யாரோ ஒரு அதிகாரிதான் உத்தரவிட்டிருக்கிறார். அதைத்தான் அவர் படித்துக் காட்டியிருக்கிறார். அமைச்சர் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார் என்று தெளிவாகச் சொல்ல ஏதாவது ஆதாரம் இருக்கிறதா?

திரு. கோ. பூவராகன்: நான் சொல்கிறேன், அமைச்சர் அவர்களுடைய ஒப்புதல் இல்லாமல், அமைச்சர் அவர்களுடைய ஆணை இல்லாமல், அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்காமல் இப்படிப்பட்ட ஒரு உத்தரவை எந்த அதிகாரியும் போட்டு இருக்க முடியாது. தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட நிதிக்காக பணம் கோரியிருக்கிறார்கள் ரிஜிட்டிரார் அவர்கள். யார் டான்ஸ் ஆடுகிறார்கள், யார் தலைமை வகிக்கிறார்கள், தொகை எவ்வளவு என்றெல்லாம் இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. டிக்கெட் கட்டணம் ரூ. 500, 250, 100 என்றெல்லாம் இதில் விவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்காமல் செய்திருக்க முடியாது என்று நான் உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM: Will the Hon'ble Minister be pleased to place the records at our disposal to see what has happened?

1968 ஆகஸ்ட் 20]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, கடைசியாகக் குறிப்பிடப்பட்ட விஷயத்தை முதலாவதாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் 'அமைச்சர் உத்திரவிட்டார்' என்று சொன்னார்கள். அது முறையாதல்ல. இலாகாவிலே உள்ள அதிகாரி உத்தரவிட்டிருக்கிறார் என்றால், அமைச்சர் அவர்களுடைய சம்மதத்தின் பேரில் தானே அந்த அதிகாரி அந்த உத்தரவை இட்டிருப்பார் என்று விளக்கம் அளிப்பதற்கும், அமைச்சர் உத்திரவிட்டிருக்கிறார் என்று கூறுவதற்கும், பொருத்தம் அதிகமாக ஏற்படமுடியாது. அதுமட்டுமல்லாமல், அந்த அதிகாரி வெளியிட்டு இருக்கிற அறிக்கையில், முறைகேடாக, விதிகளுக்கு மாறாக, இந்த உத்தரவு போட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் படித்த அறிக்கையில், இன்னின்ன விதிப்படி (Common Good Fund.) விருந்து, (Charitable purpose) -க்கு, பொது நன்மையான காரியங்களுக்கு, பண உதவி கொடுங்கள் என்று விதியைக் காட்டி, அறிக்கையை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகையினால், அமைச்சர் வேண்டுமென்றே ஒரு உத்தரவை அனுப்பினார் என்று அவர்கள் முதலிலே சொன்ன குற்றச் சாட்டு பொருத்தமானது அல்ல. அதுமட்டுமல்லாமல், இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களுக்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன்

திரு. கோ. பூவராகன் : பொதுவாக ஒரு விதியிருக்கிறது; அந்த ம.ப. அந்த இலாகாக்களிலே நடக்கிறது. எல்லாவற்றையும் அமைச்சர் 12-30 களே கையெழுத்திட்டு அனுப்புவதில்லை. அமைச்சர் சொல்லி விட்டால், இலாகாவிலே இருக்கிறவர்கள் அனுப்புகிறார்கள். அப்படி இலாகாவிலே நடப்பது அமைச்சரவைக்குச் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமானதாக இருக்காது என்பதை முதல் அமைச்சருக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் முன்னாள் அமைச்சர் பேசுகிறபோது, அமைச்சரை இழுக்காமல் பேசியிருந்தால், இன்னும் சற்று தரம் உயர்ந்ததாக இருந்திருக்கும். இப்பொழுது அதிகாரி வெளியிட்டிருக்கும் அறிக்கை, மருத்துவ மனைக்கு புதிதாக கட்டடம் எழுப்ப பணம் கொஞ்சம் தேவைப்படுகிறது,, உங்களுடைய காமன் குட் ஃபண்டிலிருந்து, டிக்கட்டுகள் வாங்கி, அந்தப் பணத்தைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது போல முன்னாலே நடந்தது இல்லையா என்று கேட்பார்களே என்பதை ஊகித்துக் கொண்டு, முதலிலேயே, முன்னாலே நடக்கவில்லையா, அந்த அரசு காலத்தில், என்றெல்லாம் காட்டாதீர்கள் என்று முன்னாலேயே அனை போட்டு கொண்டார்கள். அப்படி அனை போடாமல், எடுத்துச் சொல்ல ஆரம்பித்தால், உள்ளபடியே விவாதத்திற்கு வருமே என்ற எண்ணத்தில், முன்னாலே என்று குறிப்பிடாதீர்கள் என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே முன்னால் நடந்ததிலே குற்றங்குறை ஏதும் இல்லை என்று தெரியும் என்றால், 'எங்கள் காலத்தில் இப்படி

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

நடந்ததா' என்று மார் தட்டிக் கொண்டு கேட்டிருந்திருக்கலாம். அவர்கள் காலத்தில் நடந்து இருந்தது தவறாக இருந்தால், அதையே நாங்களும் மேலும் செய்யவேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. அதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே ஒரு தடவை சொன்னார்கள், அப்படிச் செய்து விட்டுத்தான் நாங்கள் இங்கே வந்து விட்டோம், நீங்களும் அந்த மாதிரி ஏன் செய்கிறீர்கள்? செய்யாதீர்கள், என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பெர்துவாக நம் நாட்டில், சில நல்ல காரியங்கள் நடக்கும்போது, பொது ஸ்தாபனங்களிலிருந்து, பணத்தைத் திரட்டுவது, முறைகேடான காரியம் இல்லை என்பதை அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். விருத்தாசலம் பகுதியில், பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து கல்லூரிக்குப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். (திரு. கோ. பூவராகன் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. ஒதுக்கக்கூடாது என்றுதான் சொன்னேன்) அவர் மனது நல்ல மனது என்று புரிகிறது. ஒதுக்கக் கூடாது என்று சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள்.

திரு. கோ. பூவராகன் : ஏற்கனவே கல்லூரிக்குப் பணம் கொடுத்தாகிவிட்டது. ஐந்து லட்சம் ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது, இரண்டு லட்சம் பொது மக்களிடமிருந்தும், மூன்று லட்சம் கோவில் பணத்திலிருந்தும் கொடுத்தாகிவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கல்லூரியினுடைய பணம் வந்துவிட்டதா, வரவில்லையா என்பது பிரச்சினை அல்ல. கல்லூரிக் கட்டடத்திற்கு பொது ஸ்தாபனத்திலிருந்து பணம் எடுத்துக் கொடுப்பது முறைகேடு இல்லை என்பதற்குச் சான்று சொன்னேன். இன்னும் சற்றுத் தெளிவான சான்று தேவையென்றால், முன்னாள் அமைச்சருக்கு நினைவிருக்கும், அரியலூரில் கல்லூரி அமைப்பதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் பண்டிலிருந்து பணம் பெறப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் காலத்தில் அப்படி நடந்திருக்கலாம், உங்கள் காலத்தில், அப்படிப்பட்ட நல்ல காரியத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது, என்று சொன்னால், அது எவ்வளவு பொருத்தமற்றது என்பதை. . . .

திரு. கோ. பூவராகன் : குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். அரியலூர் கல்லூரிக்கு, அப்பொழுது மாவட்டக் கலெக்டராக இருந்தவர் பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களைக் கேட்டிருந்தார்கள். எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது, இனிமேல் பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களிலிருந்து இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்ற விதியும் அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அது எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. அப்படி விதியிருக்கும்போது, இந்த பணத்தை எப்படிக் கொடுத்தார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அம்மாதிரிப் பணம் கொடுத்த பிறகு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் பகுதியில் பணம் கொடுத்த நடவடிக்கை பற்றியும், அந்தத் தகவலும் தருகிறார்கள். நான் சொல்லுவது,

1968 ஆகஸ்ட் 20][திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

பொது நலக் காரியங்களுக்கு, பொது ஸ்தாபனங்களிலிருந்து பணம் கொடுப்பது என்பது தவறான காரியம் இல்லை, முறை கேடான காரியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அதிலே, 'அமைச்சருடைய தொகுதியாக இருப்பதால், அதற்கு இழுக்கு இருக்கும் என்று அவர்கள் கருதுவது என்றால், ஒருவர் அமைச்சராக இருப்பதாலேயே, அவருடைய தொகுதியில் எத்தனையோ விட்டுவிட வேண்டியவரும். ஒன்றை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். முன்னாள் முதல் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய தொகுதியில் என்னென்ன வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நண்பர்களும் அறிவார்கள். அந்த மாவட்ட வாசி என்ற முறையில் நானும் அறிவேன். அதற்காக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதை குறைபாடாகக் கருதவில்லை. ஆகையினால், அமைச்சர் தொகுதியில், சிங்கம்புனரியில் மருத்துவமனை ஏற்படுத்துவது என்பது மிகப் பொருத்தமானது என்பதை நண்பர் ஒத்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். திரு. பூவராகன் அவர்களுக்கு தமிழ் மிலக்கியத்தில் பற்று உண்டு என்பது தெரியும். பாரியும், பாரி மகளிரும் வாழ்ந்த அந்த இடத்தில் மருத்துவமனைக்காக யாரையோ ஆட்சு சொல்லி, யாரையோ தலைமை தாங்கச் சொல்லி அதற்கு டிக்கட் வாங்குங்கள் என்று கேட்டது முறைகேடு என்று நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் கருதுவார்களானால், "அவ்வளவு கறந்த பாதாக" அவர்களுடைய ஆட்சியிலே நடந்து கொண்டார்களா என்ற கேள்வி எழுகிறது. ஆனால், அதை நான் கேட்க விரும்பவில்லை. ஏனென்றால், நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் தவறு செய்தோம், தண்டனையை அனுபவிக்கிறோம், நீங்களும் தவறு செய்யாதீர்கள், என்று நல்லெண்ணத்தோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். தவறியும் அவர்களைப் போல் தவறு செய்து தண்டனை பெற்றுக் கொள்ளமாட்டேன், தவறும், கேடும் நடப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கமாட்டேன் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(Thiru K. Vinayakam : Compulsion and coercion.) ஆங்கிலத்தில், நம்முடைய வினாகயம் சொல்கிறார்கள் Compulsion and coercion என்று. When another party uses persuasion, it appears to be pressure. When his party uses pressure, it is persuasion. It is political distionarytopsy-turvy. !

நண்பர்கள் பேசியதில், துணை மதிப்பீட்டில் நிதி ஒதுக்கியது தவறு என்று யாரும் சொல்லவில்லை. திரு. பூவராகன் அவர்கள் கூட, இன்னும் சில காரியங்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கலாம் என்று தான் சொன்னார்கள். வசதி அதிகமாக இருந்திருந்தால், பல நல்ல காரியங்களுக்கு, நிதி அதிகம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று விருப்பம் தான்.

மருத்துவமனைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மருத்துவ மனைகள் பற்றி இன்றையதினம் எடுக்கும் முயற்சி உள்ளபடியே மனநிறைவு தருவதாக இல்லை. எனக்கே, பல வேலைகளில் மனக்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

குறைவு உண்டு. 'நிதி நிலை சரியான முறையில் இல்லாததால், நல்ல முறையில் கவனிக்க முடியவில்லை. ஆனால், கவனிக்கக் கூடாது என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பதை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். துணை மதிப்பீடு வருவதன் நோக்கத்தை அறிக்கையில் விளக்கியிருக்கிறோம். ஓர் இனத்தில், எதிர் பார்த்த செலவு, செலவு ஆகும்போதே, கூடுதலாக ஆகும். அப்படி ஆகும் கூடுதலுக்கு அவையின் அனுமதியைக் கோருகிறோம். எதிர் பார்த்த அளவில் நடக்காதது இன்று நேற்று நடப்பதில்லை. இங்கு அங்கு மட்டும் நடப்பதில்லை. அது பல நாட்களாக, பல இடத்தில் நடப்பது. எனக்கு நன்றாக நினைவு வருகிறது. முன்னாள் நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களே இதே அவையில், நல்ல விளக்கம் கொடுத்தார்கள். திட்டமிட்ட அளவுக்கு, 6 லட்சம் என்றால், 6 லட்சத்திற்கு மேல் செலவாகாது என்று நாங்கள் சொல்லிவிடுவோமானால், இன்னொரு லட்சம் அதிகமாகத் தேவைப்பட்டால், செலவழிக்க முடியாமல் போய்விடும். இவ்வளவு தேவைப்படும் என்று சொல்லும்போது, அதிகச் செலவு, கூடுதலாக ஏற்பட்டால், அப்பொழுது அவையின் அனுமதியைக் கோரி, அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்படுகிறது என்று அவர்கள் சொன்னதை மறுபடியும் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நாம் இங்கே கவனிக்க வேண்டியது, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கியிருப்பது, அக்கிரமமான காரியத்திற்கா, தேவையற்ற காரியத்திற்கா, பயன் பெறாத காரியத்திற்கா. பொருத்தமற்ற காரியத்திற்கா, பொருள் அற்ற காரியத்திற்கா, இப்படி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் கவனிக்க வேண்டும்.

சர்க்கார் அலுவலர்களுக்கு பஞ்சப்படி கொடுப்பதில் ரூ. 3 கோடியளவுக்கு ஒதுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது நியாயமான ஒதுக்கீடு. சர்க்கார் அலுவலர்களுக்கு, பஞ்சப்படியை உயர்த்திக் கொடுக்க, பண வசதி இல்லை என்று கொடுக்க முடியாது என்று இறுதிவரையில் நிராகரித்துக் கொண்டே இருப்பது வீரியம் ஆகாது; சர்க்கார் அலுவலர்களுக்குக் காட்ட வேண்டிய மரியாதையும் ஆகாது. நண்பர் திரு. ஆதிமூலம் கேட்டார்கள், இதற்கு முடிவே கிடையாதா, மத்திய சர்க்காரிடத்தில் பேசும்போது கேட்கவில்லையா என்று. மத்திய சர்க்காரில் இருக்கின்ற பெரிய அமைச்சர் கூடச் சொன்னார்கள், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சப்படி கொடுக்கக் கூடாது என்று எழுதிக் கொடுங்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு நாங்கள் பஞ்சப்படியை நிறுத்திவிடுகிறோம், என்று ரொம்ப நல்ல எண்ணத்தோடு சொன்னார்கள், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு என்மேல் ஆத்திரம் பிறக்கட்டும் என்று. எது நடக்கலாம், எது நடக்கக்கூடாது என்று எங்களை எழுதிக் கொடுக்கச் சொல்கிறீர்களே, அது முறையல்ல என்று குறிப்பிட்டேன். விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகும் நேரத்தில் பஞ்சப்படி கொடுப்பது நியாயம்தான் என்று எழுதிக் கொடுப்பேன் என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர் வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டார். இதுபற்றி அங்கு மறுபடியும் எதுவும் பேசவில்லை. உரிய

1968 ஆகஸ்ட் 20] திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

நேரத்தில் நண்பர் திரு. ஆதிமூலம் அவர்கள், “பஞ்சப்படி கொடுப்பதற்கு ஒரு முடிவே ஏற்படாதா?” என்று கேட்டார். பஞ்சப்படி கொடுப்பது எப்போது முடிவடையும் என்று என்னைக் கேட்டால், நாலேந்து அறுவடைகள் திருப்திகரமான முறையிலே அமைந்து, கிராமப்புறங்களிலே செல்வம் வளர்ந்து, அதன் காரணமாக தொழில்களுக்கான மூலதனத்தைக் கிராமப்புறங்களிலே கண்டுபிடித்து தொழில்கள் வளர்ச்சியடைந்து, அதன் காரணமாக விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்போது தான் பஞ்சப்படி என்று ஏற்படாமல் இருக்கும். அம்மாதிரி யான நிலைமை விரைவிலே வரவேண்டுமென்பதுதான் எல்லோருடைய விருப்பம். அந்த நிலைமையை உருவாக்குவதற்குத்தான் நாம் எல்லாம் முயன்றுகொண்டிருக்கிறோம். ஓரளவுக்கு அதிலே முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் ஓரளவுக்குத் திருப்தியடைகிறோம்.

நண்பர் திரு. ஆதிமூலம் அவர்கள், இந்த அரசுக்கு 25 பர்சென்ட் மார்க்தான் கொடுத்தார். அதாவது வந்ததே என்ற திருப்தி எனக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால், திரு. கருத்திருமனைக் கேட்டிருந்தால் அந்த 25 மார்க் கூட கொடுக்க மாட்டார். ஏதோ தாராள மனப்பான்மை வைத்துத்தான் நண்பர் திரு. ஆதிமூலம் 25 மார்க் கொடுத்தார். விலைவாசி இறக்கம் எங்களாலும் பரவலாக ஏற்பட்ட குழ்நிலைகளாலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் காலத்தில் அது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறோம் என்பதற்காக அவர்கள் வருத்தப் படக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக சில மேடைகளில் விலைவாசி வீழ்ந்துவிட்டது, வீழ்ந்துவிட்டது என்று பேசியதாக பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். விலைவாசி வீழ்ந்து விட்டது என்பது தவறு. (குறுக்கீடு) என்னைப் பொறுத்தவரையில் விலைவாசி வீழ்ந்துவிடவில்லை, இறங்கிக்கொண்டுதான் வருகிறது. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். இப்படி விலைவாசிகள் இறங்கிக்கொண்டே போனால் அது உற்பத்தியாளர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு வீழ்ச்சியடையும்படி விட்டுவிடுவோமா? உற்பத்தியாளர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் விலைவாசி இறங்கிக் கொண்டே போனால் அதைக் கட்டுப்படுத்தும் கடமை சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அந்தக் கடமையிலிருந்து இந்தச் சர்க்கார் தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளாது. தற்பொழுது விலைவாசி இறங்கிக் கொண்டே வருகிறது. விலைவாசி இறங்கிகொண்டு வருவது என்பது எல்லோருமே வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். அதில் சிலருக்கு வருத்தம் இருப்பதுதான் எனக்கு மிகுந்த வாட்டத்தைக் கொடுக்கிறது.

மூன்று கோடி ரூபாய் சர்க்கார் அலுவலர்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்து கொடுத்திருப்பது என்பது சாதாரண காரியம் அல்ல. அது மட்டுமல்ல, நம்முடைய நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக தஞ்சைத் தரணியிலே தனியார் துறையிலுள்ள மின்சார வாரியங்களையெல்லாம் சர்க்கார் உடைமையாக்குவதற்கு வேண்டிய

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறோம். இது நியாயமில்லையென்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். தனியார் துறையில் மின்சார நிறுவனங்கள் இருப்பதால், அவர்கள் உணவு உற்பத்தியில் அக்கறை காட்டுவதில்லை, பாசன வசதிக்கான மின்சாரம் கொடுப்பதில்லை என்று பலமான குற்றச்சாட்டுக்கள் அடுக்கடுக்காகச் சொல்லப்பட்டு, அதற்காக எடுத்த நடவடிக்கைகள் நியாயமானவை அல்லவென்று யாரும் கருத மாட்டார்கள்.

அடுத்தபடியாக, தொழில்வாய்ப்புக்கள் அதிகப்பட்டு வேண்டுமென்பது எல்லோருக்கும் உள்ள விருப்பம். ஒரு சிலர், எங்களுடைய காலத்தில் தொழில் வாய்ப்புக்கள் இன்னும் அதிகப்படவில்லையே என்று கவலை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒன்றை மறந்துவிடுகிறார்கள். கடந்த பதினைந்து வருடங்களாக தொழில் வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருவது முதல், இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்ட பிறகுதான். மாநில அரசு தன் சொந்த வருவாயைக் கொண்டு தொழில் வாய்ப்புக்களை வளர்த்துக் கொண்டதற்கு பட்டியல் எதுவும் இல்லை. ஏதோ ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற அளவில் தீக்குச்சி செய்தல், காலணி செய்தல் போன்ற சிறுசிறு தொழில்களில்தான் மாநில அரசு ஈடுபட முடிந்தது. நான் சட்டமன்ற உறுப்பினரை இருந்தபொழுது, சர்க்கார் தரப்பில் காலணி தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அதற்கு என்ன பெயர் வைக்கலாம் என்பது குறித்து, நானும், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் கொஞ்ச நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். 'மாலு' என்று காலணித் தொழிற்சாலைக்குப் பெயர் சூட்டப்பட்டது. சர்க்காராகப் பார்த்து, தீக்குச்சி செய்தல், காலணி உற்பத்தி செய்தல், வேடிக்கையாகக் கருத வேண்டாம், அப்பளத் தொழிற்சாலை—போன்றவற்றை நடத்தி வந்தது. நண்பர்கள் வருத்தப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடாது. நானும் சட்டமன்ற உறுப்பினரை இருந்ததாலேயே இதனைக் கூறுகிறேன்.

பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் துவங்கப்பட்டன. நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டே நேரமோ, என்னவோ, ஐந்தாண்டு திட்டம் நிறுத்தப்பட்ட நேரமும், நாங்கள் பொறுப்பு ஏற்ற நேரமும் பொருந்தி வந்தது. நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால், வேலை வாய்ப்புக்கள் இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிடைத்த வேலை வாய்ப்புக்களைவிட நம்முடைய மாநிலத்தில் அதிக அளவில் கிடைத்துத்தான் இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தாமதப்பட்டதற்கு யார் காரணம்? திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசா காரணம்? தமிழகத்தில் யார் அரசாண்டாலும் இந்தியப் பேரசுதான் அதற்கு காரணம்—சாட்சாத் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் காரணம். அவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தொடங்கி வைக்க முடியாத நிலையை

1968 ஆகஸ்ட் 20][திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

உண்டாக்கிக்கொண்டு, உங்களுடைய ஆட்சியில் தொழில் வாய்ப்பு ஏற்படவில்லையே என்று கறுவது, எனக்கு ஒரு நீதிமன்றக் கதையைத்தான் நினைவுபடுத்துகிறது.

‘ஒருவன் தன்னுடைய தாயையும், தகப்பனையும் குடிவெறி காரணமாகக் கொன்றுவிட்டான். வழக்கை விசாரித்த நீதிபதி அவனுக்குத் தாக்குதண்டனை தரும்படி உத்தரவிட்டார். அக்கு தண்டனை என்று சொன்னதும் அவன் நீதிபதியைப் பார்த்து, “ஐயா, எனக்குத் தாயும் இல்லை, தந்தையும் இல்லை, ஆகவே, என்னைக் கொல்லாதீர்கள்” என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டா னும். இருந்த தாயையும் தகப்பனையும் அவன்தான் கொன்றுவிட் டான். அப்படிச் குற்றக்கண்டிலே இருந்து நியாயம் கேட்ட குற்ற வாளியைப்போல, நீங்கள் ஐயோ, தொழில்வாய்ப்புக்கள் இல்லையே என்று கேட்கிறீர்கள் (சிரிப்பு). வேலைவாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்க வில்லையே என்று நீங்கள் கேட்கும்போது எனக்கு இந்த நீதிமன்றக் கதைதான் நினைவுக்கு வருகிறது. இது கதை மட்டுமல்ல, உண்மை யில் சில பேர் அப்படித்தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தொடங்குவதற்கான சூழ்நிலை உரு வாக்கும்போது, தக்க முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள இந்த அரசு தயங்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனாலும், ஒன்றிரண்டு தொழில்கள் நல்ல முறையில் இயங்கு வதற்கான சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. அம்முறையில் இருந்து வருவது மணலி தொழிற்சாலையாகும். அதற்கு 88 லட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் குடிநீர் வழங்குவதற்கான திட்டத்திற்கு இதிலே 26 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று குறிப் பிடப் பட்டிருக்கிறது. இது தவறானது என்று யாரும் கருத மாட்டார்கள். அதைப் போலவே பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற ஈட்டுத் தொகை, அதாவது மானியம் பாலிடெக்னிக் பள்ளிகள் போன்றவற்றிற்குக் கொடுக்கப்படும் மானியத் தொகை யின் அளவினை சற்று உயர்த்தித் தர நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும்படிக் கேட்டிருக்கிறோம். இதனை தவறு என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் குறிப்பாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். இப்போது மாணவர்கள் பாலிடெக்னிக்ஸ்களில் சேரு வதில் மிகவும் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். என்னுடைய ஊரிலே கூட, இந்தத் தேதிக்குள் மாணவர்கள் சேருவதற்கு வின்ணப் பித்துக் கொள்ளலாம் என்று அறிவிப்பு செய்தும், காலத்தை நீட்டிப்பு செய்தும் கூட, பாலிடெக்னிக் பள்ளியில் இடம் காலி யாகவே இருக்கிறது. பல தடவைகளில் சேருவதற்கான காலத்தை நீடிப்பு செய்தும் இடம் காலியாகவே இருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை கொஞ்சம் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். முன்பு நம் மாநிலத்தில் தொழில் அமைச்சராக இருந்த திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சொன்னதை நான் இங்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். “மாணவர்கள் படித்துப் பட்டம் பெற்ற பிறகு வேலை தேடிக்கொண்டு போவதற்காக பாலிடெக்னிக்ஸ்குள் அமையவில்லை. மாணவர்கள் பாலிடெக்னிக்ஸ்கு

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 ஆகஸ்டு 20]

களில் சேர்ந்து படித்து, தொழில் துட்பம் அறிந்து தாங்களே சொந்தத்தில் தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கான சூழ்நிலையைத் தோற்று விக்கவே பாலிடெக்னிக்ஸ்கள் அமைந்திருக்கின்றன” என்று மிக விளக்கமாக திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தினார். ஆனால் பாலிடெக்னிக்ஸ்கள் துவக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து அதில் பயிற்சி பெற்று, பட்டம் பெற்ற மாணவர்கள் வேலைக்குப் போவதிலேதான் தங்கள் நாட்டத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, சொந்தமாக தொழில் ஆரம்பிப்பதில் தங்கள் நாட்டத்தைச் செலுத்தவில்லை. அதற்குக் காரணம் நம்முடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பரவலாக்கப்படாத காரணத்தினால் பாலிடெக்னிக்கில் படித்தவர்கள் வேலையைத் தேடிச் செல்ல முன்வந்தார்களே தவிர, சொந்தத்தில் தொழில் நடத்த முன்வரவில்லை. ஆகவேதான் இன்றைக்கு பாலிடெக்னிக்கில் படித்து வெளியேறுகிற மாணவர்கள் சொந்தத்தில் தொழில் நடத்த வேண்டும், அதற்குச் சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டும் என்பதாக சர்க்காரை அணுகு வார்களேயானால், அவர்கள் ஏற்படுத்த விரும்புகிற தொழிலின் தன்மையை ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்களுக்கு உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு கருதிக்கொண்டிருக்கிறது.

எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. வேலைவாய்ப்புகள் பெருகா விட்டால் இந்த பாலிடெக்னிக்ஸ்கள் போலி டெக்னிக்ஸ்களாகி விடும் என்று அப்போதே குறிப்பிட்டேன். அதைப்போலவேதான் இப்போது அதன் மதிப்பு குறைந்திருக்கிறது. இது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. தொழில் துட்பத்தை இளைஞர்கள் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியது விரும்பத்தக்க நிலைமையாகும். அதற்கேற்ற சூழ்நிலை, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவு எடுத்து, அமல்படுகிற நேரத்தில் வரும் என்று கருதுகிறேன்.

இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற எந்தத் தொகையும் தேவை யற்றது என்று யாரும் தள்ளிவிடவில்லை. இன்னும் சிலவற்றுக் கான நிதி ஒதுக்கம் இருந்திருக்கலாம் என்றே குறிப்பிட்டார்கள். சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறபோது வாய்ப்புகள் கிடைக்கிறபோது அவர் கள் சொன்ன நல்ல கருத்துக்கள் ஏற்கப்படும் என்று நான் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். இதில் சினிமாப்படத்திற்காக பரிசு அளிக்க, ஒதுக்கப்பட்ட தொகை வேண்டாம் என்ற கருத்து தெரி விக்கப்பட்டது. அதற்கு ஏற்கனவே விளக்கம் அளித்திருக்கிறேன். ஆறு, ஏழு கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் தரக்கூடிய ஒரு துறை அது. அதற்கு ஒரு சிறிய தொகை ஒதுக்குவது முறையற்ற காரியம் அல்ல. திரு. காசிராமன் அவர்கள் இதுபோல தொழில் விற்பன்னர்களுக்குப் பரிசு அளிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதையும் நான் வரவேற்று அதைக் கூடிய விரைவில் அரசு ஆலோசனை நடத்தும் என்று தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். ஆகையால் துணை மதிப்பீடுகள், அதற்கான ஒதுக்கீடுகள் ஆகியவற்றில் மனக்குறை இல்லை என்பதை ஒவ்வொருவரும் பேசிய பேச்சில் இருந்து நான் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. சர்க்காரிடத்தில் மனக்குறை இருக்கிறது. அது எப்படி இல்லாமல் போகும்? அந்த மனக்குறையைப் பல்வேறு வடிவில் புகுத்தினார்கள்.

1968 ஆகஸ்டு 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

நண்பர் காசிராமன் அவர்கள் முகமுடிக் கொள்ளையர்களைப் பிடித்த போலீஸ் இலாக்காவின் திறமையைப் பாராட்டிய தற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த இலாகா வினரைப் பாராட்டியது—அந்த இலாக்காவை நிர்வகிக்கின்ற எனக்கும் மகிழ்ச்சி அளித்தது. அவர்கள், முகமுடிக் கொள்ளையர்களைப் பிடித்தவர்கள், மர்மத் தீக்கான குற்றவாளிகளைப் பிடிக்க முடியாதா என்று சொல்வதற்காக அதைச் சொன்னார்கள். அதையும் நான் உணராமல் இல்லை. ஆயினும் தீ விபத்துக் குற்றம் கண்டு பிடிப்பது என்பது மிகவும் கஷ்டமானது என்பதை வழக்கறிஞர்கள் உணர்வார்கள். All the evidence is burnt along with the fire என அந்தச் சான்றுகள், தடயங்கள் எல்லாம் தீயினால் பாதிக்கப்பட்டு விடுவதனால்தான் அந்தக் குற்றவாளியைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் இருக்கிறதே தவிர, போலீஸ் துறையினருக்கு உற்சாகக் குறைவு என்றோ, திறமைக் குறைவு என்றோ எண்ணத் தேவையில்லை. போலீஸ்காரர்களிடத்தில் நண்பர் காசிராமனுக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் அவர்களுடைய எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி, அவர்களுக்கு இன்னும் வசதி செய்து கொடுங்கள் என்றார்.

THIRU K. VINAYAKAM : In the matter of fire, it is a fact, as the Chief Minister says, that all the material evidence of the fire is burnt. But the man does not get burnt. You can set your police dogs upon the culprit and find out.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: He began his logic well, but ended in a faulty way because he asked me to set the police dogs. When the materials are burnt, dogs cannot get scent.

நம்முடைய நண்பர் காசிராமன் அவர்கள் தஞ்சைப் பகுதியில் ஏற்பட்டு வருகிற தீ விபத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். பத்திரிகையில் படிக்கிறபோதும், அந்தப் பகுதியில் இருந்து வருகிறவர்கள் சொல்கிறபோதும் எங்களுக்கும் அது பயங்கரமானதாகத் தோன்றுகிறது. அதற்காக போலீஸ் இலாக்காவில் ஒரு தனிப் பிரிவே ஏற்படுத்தி அதை நல்ல முறையில் தடுப்பதற்குக் கண்காணிப்பை ஏற்படுத்த வழிவகை செய்யலாம் என்கிற கருத்து இருக்கிறது. அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்கிறேன். இதிலே அதிகம் போலீசை அனுப்பிக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று சொல்வதன் மூலம் போலீசாரின் திறமையில் நம் உறுப்பினர் திரு. காசிராமன் நம்பிக்கை தெரிவித்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் போலீஸ் அத்துமீறி மதுரையில் நடந்திருக்கிறார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டை திரு. சங்கரய்யா வைத்தார்கள். அவரது பேச்சை நான் இங்கிருந்து கேட்காவிட்டாலும் நான் இருந்த இடத்தில் இருந்தே கேட்டேன். போலீஸ் இலாகா முழுவதற்கும் கனம் உறுப்பினர் சொன்ன கருத்துப்படி ஒரு

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

கற்றறிக்கை அனுப்பலாம் என்று இருக்கிறேன். ஜனநாயகம் வளர்ந்து வருகிற நாட்டில் மக்களிடத்தில் காவல் துறையினர் மிகவும் மரியாதையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஒருவர் இருவர் தவறாக நடந்து கொண்டிருந்தால்—அதற்கான திட்டவட்டமான ஆதாரங்களை என்னிடத்தில் கொடுப்பார்களோயானால் அதைப்பற்றி விசாரிப்பதற்கு எவ்விதமான தயக்கமும் காட்டமாட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் ஆயிரம் பேர்கள் கொண்டு விவசாயிகளின் கூட்டத்தை ஊர்வலமாக நடத்திச் செல்கிறார்கள். பத்துபேர்கள், பத்துபேர்களுக்கு மத்தியில் தலைவர்களும் செல்கிறார்கள். இன்னவாறுதான் கோஷமிட வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஆயிரம் பேர் கூட்டத்தில் பத்து இருபது பேர்கள் கட்டுக்களை மீறி சொல்லத்தகாத கோஷங்களை எழுப்பிவிடுகிறார்கள் என்பது என்கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அந்தத் தலைவர்களையே கூப்பிட்டுக் கேட்டிருக்கிறேன். “நடந்து விட்டது, நாங்கள் விரும்பவில்லை” என்று சமாதானம் சொல்கிறார்கள்.

ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிற்சாலையில் வேலைநிறுத்தம் நடந்தது. தொழிலாளர்களில் ஒரு பகுதியினர் உள்ளே சென்று வேலை செய்ய விரும்பினார்கள். அந்தத் தொழிற்சங்கத் தலைவர் உள்ளே தொழிலாளர்கள் போகக்கூடாது என்று மிரட்டுவதற்காக—உள்ளே போன பெண்ணைக் கையைப் பிடித்து இழுத்து கை குண்டைக் காட்டி மிரட்டினார் என்றால் அது மிகவும் அருவருக்கத்தக்கது. எந்தத் தொழிலாளர்களின் தலைவரும் அதை வரவேற்கமாட்டார்கள். என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய தொழிற்சங்கத் தலைவர்களிடம் தொழிலாளர்கள் பரிபூரண நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு கட்டுப்பாடுகள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அதனை உறுதிப்படுத்துகின்ற அரசும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எப்படி போலீஸ்காரர்கள் தவறாக நடந்தால் அதைப்பற்றி விசாரிக்கிறேன் என்று நான் உத்தரவாதம் அளிக்கிறேனோ அதைப் போலவே தொழிலாளர்கள் தவறுதலாக நடந்து கொண்டால் அவர்கள் தொழிற்சங்கத்தில் இருந்து நீக்கப்படுவார்கள் என்கிற உத்தரவாதத்தை அவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

தஞ்சைப் பகுதியில் நடைபெறுகிற விவசாயப் பிரச்சினையைப் பற்றி திரு. காசிராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். மிராசதாரர்களுக்கும், சாகுபடியாளர்களுக்கும் இடையே கூலியில் சச்சரவு ஏற்பட்டால் இதை இரவோடு இரவாகத் தீர்த்து வைக்க நாங்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் குறிப்பிட்ட மிராசதார வீட்டு வாயில்படியில் பெண்கள் சென்று மாரடித்துக்கொண்டு அழுவது என்ற முறையில் அதனை நடத்துவது தொழிலாளர் தலைவர்களுக்கே சொல்கிறேன் விரும்பத்தக்கது அல்ல. அருவருக்கத்தக்கது. காமன் பண்டிகை நடக்கிற காலத்தில் இப்படி நடப்பது

[1968 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

உண்டு. தொழிலாளர், கூலி உயர்வு சம்பந்தமான பிரச்சினைக்கு இந்தமாதிரியான முறைகள் கைக்கொள்ளப்படுவது விரும்பத்தக்கது அல்ல. அவர்களுடைய உரிமைகள் நிச்சயம் பாதுகாக்கப்படும். ஆயினும் வரவர இதுபோன்ற தொழில் தகராறு வருகிற போது முதலாளிகளைக் கண்டபடி ஏசச்செய்வது என்கிற பழக்கம் வளர்ந்து வருகிறது. நானும் தொழிற்சங்கங்களில் வேலை செய்திருக்கிறேன். வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். திரு. வி. க. காலத்தில் பக்கிம்ஹாம் கர்னாடிக் மில் தொழிலாளர் சங்கத்தில் பங்குகொண்டிருக்கிறேன். ஏ. எஸ். கே. ஐயங்காருக்கு முன் துறைமுகத் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். அப்போது நடைபெற்று வந்த வேலைநிறுத்தங்களுக்கும் இப்போது நடைபெறுகிற வேலை நிறுத்தங்களுக்கும் நிச்சயமாக மாறுதல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எரிச்சலூட்ட வேண்டும். ஆத்திரமூட்டவேண்டுமென்ற முறையில்தான் முறையான முறையிலே ஏசுதலை நடத்துவதால் தொழிலதிபர்களை இன்னும் சற்றுப் பிடிவாதமான முறைக்குத்தான் அது கொண்டு செல்கிறது என்ற முறையில் அவற்றையெல்லாம் திருத்தியமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை நண்பர்கள் என்ற முறையிலும், என்னுடைய அரசுக்கு ஆதரவு அளிக்கிறவர்கள் என்ற முறையிலும், என்னுடைய அரசுக்கு மட்டுமல்ல, எந்த நல்ல அரசுக்கும் ஆதரவு அளிக்கிறவர்கள் என்ற முறையில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சலபத்தில் தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய பிரச்சினைகளைக்கூட வளரவிடக்கூடிய சம்பவங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. நான் நேற்றுமுன்தினம் குறிப்பிட்டேன். தொழில் அமைப்பைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர் நான் அழைத்தும் வரவில்லையென்று, அதைப் பத்திரிகையிலே மாற்றிப் போட்டிருக்கிறார்கள், கோவை தொழில் அதிபர் வரவில்லையென்று அவர் இங்குள்ள தொழிலதிபர் அல்ல; வேறு பகுதியில் உள்ள தொழிலதிபர், அவர் கிட்டத்தட்ட 1,000 மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்துகொண்டு இங்கு வந்துபோகிறார் என்று கருதுகிறேன். அந்த அமைப்பைச் சேர்ந்தவர் வரவில்லை என்று கருதுகிறேன். தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள் உரிமைகளுக்காக மட்டுமல்ல, பசியோடு போராடுகிறார்கள் என்ற அடிப்படை உண்மையை உணர்வார்களானால் அவற்றை முற்றாகப் பார்த்துக் கொள்ளமுடியும் என்று கருதுகிறேன். தஞ்சைப் பகுதி விவசாயிகளைப்பற்றி திரு. காசிராமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இடது சாரி கம்யூனிஸ்டுகளைச் சேர்ந்த விவசாயிகளானாலும் சரி, வலது சாரி கம்யூனிஸ்டுகளைச் சேர்ந்த விவசாயிகளானாலும் சரி, திராவிடர் கழகத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகளானாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகளானாலும் சரி சமரசம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் முயற்சியெடுத்துக்கொள்ளுகின்ற நேரத்திலே நல்ல ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்து சமரசம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சோஷலிஸ்டுகளையும், பிரஜா சோஷலிஸ்டுகளையும் நான் விட்டு விட்டேன் என்று கருதாதீர்கள். அவர்களும் அவ்வப்பொழுது இனக்கம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சில நேரங்களில் என்னுடைய

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

கவனத்திற்கு வராமல் பல காரியங்கள் முறை தவறி—வண்டி போகிறபொழுது—யாரும் தவறாகக் கொள்ளமாட்டார்கள்—என்று கருதுகிறேன், மாடு மூலை வாருவது, கிராஸ் ரோட், என்று சொல்வார்கள்—விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன; அதுமாதிரித்தான். தஞ்சை தரணியைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் இந்த அரசு போதுமான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. காசிசுராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள், இப்படியே போனால் என்ன என்ன புதிய வரிகள் போடுவார்களோ என்று சொன்னார்கள். அதற்கு வழி அவர்கள்தான் சொல்லவேண்டும். இருபது ஆண்டுகளாக வரி போட்டு போட்டு பழக்கப்பட்ட கட்சிக்காரர்கள் இதிலாவது துணை சேராமல் வேறு எதிலேதான் துணைசேரப் போகிறார்கள்? ஆகவே அதற்கான யோசனைகளை அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, துணை மானியம் கோரிக்கையை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம்: இப்பொழுது நாட்டில் தொழில் துறை விலே மந்தம் ஏற்பட்டிருப்பது அனைவருக்கும் தெரியும். மத்திய சர்க்கார் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவராததன் காரணமாகத்தான் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் விமர்சனம் செய்தார்கள். நம்முடைய அரசுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்களுக்குப்பட்டு, நம்முடைய சக்திக்குட்பட்ட முறையில் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? அதற்கு என்ன முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? There is an industrial stagnation in our State என்ற முறையிலே லேபர் பாலிசி Most unsettled ஆக இருக்கிறது. எந்தப் பக்கம் சேருவோம், யாரைக் காப்பாற்றுவோம் என்று தெரியவில்லை. இதன் காரணமாக பிரைவேட் என்டர்பிரைஸ், பணம் போட்டு முதலீடு செய்து தொழில் ஆரம்பிக்கத் தயங்குகிறார்கள். They are very niggardly and they do not have courage because they do not have a Settled policy மாநில சர்க்காரே மாநிலத்திலே உள்ள சக்திக்குட்பட்டு இங்கே இருக்கிற முதலாளிகளை தொழில்களை ஆரம்பிக்க என ஊக்குவிக்கக்கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: எங்களுக்கு No Settled Labour Policy என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் நியாயத்தின் பக்கம்தான் சேருவோம். சில இடங்களிலே தொழிலாளர்கள் பக்கம் நியாயம் இருந்தால் தொழிலாளர்கள் பக்கம் சேருவோம். அவர்கள் பக்கம் நியாயம் இல்லாமலிருந்தால் சேரமாட்டோம். ஆகவே Settled Labour Policy இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. அதைப் போல் காங்கிரஸ் கட்சியினருக்கு எந்த settled policy இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்பவில்லை, ஏனென்றால் எனக்கே தெரியும். தொழில்கள் நடத்துவதற்கு என்ன ஊக்குவித்து இருக்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு நான் வார்த்தைகளால் பதில் சொல்லவில்லை, எண்ணிக்கை

1968 ஆகஸ்ட் 20][திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

யில் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1968-ஆம் வருடம் ஜனவரி முதல் மார்ச் வரை தனிப்பட்ட முதலாளிகள் தொழில் நடத்துவதற்கு விருப்பம் தெரிவித்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருப்பவை தமிழ்நாட்டில் 32; ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் 12; கேரளத்தில் 11; கர்நாடகத்தில் 12.

திரு. கே. வினாயகம் : அப்ளிகேஷன் போட்டவர்கள்தானே ! அவர்கள் உங்களை நம்பி வரவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : எங்களை நம்பித் தான் 32 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். ஆந்திரப் பிரதேசத்தை நம்பி 12 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள், கேரளத்தை நம்பி 11 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள், கர்நாடகத்தை நம்பி 12 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். எங்களை அவர்கள் நம்பாமல் இல்லை. அது மட்டுமல்ல, தொழிலதிபர்கள் சப் கமிட்டி போட்டு 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை என்னிடத்தில் வந்து அவர்கள் தொழில் நிலைமைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். எங்களிடம் தொழிலதிபர்கள் நம்பிக்கை குறைந்திருக்கிறார்கள் என்பது வெறும் மனப்பிரமை.

திரு. கே. வினாயகம் : முன்பிருந்த காங்கிரஸ் சர்க்காரை நம்பித்தான் 32 பேர்கள் மனுப்போட்டார்கள். நீங்கள் வந்தபிறகு உங்களைப் புரிந்து கொண்டார்கள், தொழில் நடத்தினால் முடியாது, லாபகரமாக நடத்த முடியாது. சரிவர நடத்த முடியாது என்று. அதுதான் நான் கேள்விப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : ரொம்பத் தவறான விவரங்களைச் சொல்கிறவர்களிடத்திலே பழகுகிறார் என்று கருதுகிறேன். ஜனவரி முதல் மார்ச் வரையில் நான் என்னிக்கை சோன்னேன், நடத்த மாட்டோம் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அவற்றைப்பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் நான் சொன்னால் மற்ற மாநிலங்களுக்கு யார் யார் இங்கே வருகிறார்கள் என்று அறிவிப்பதாக இருக்கும் என்பதால் தெரிவிக்கவில்லை. பார் வருகிறார்கள் என்று அணுகி நாங்கள் வருகிறபோழுது வரலாம், இப்பொழுது வராதீர்கள் என்று ஏற்பாடு செய்வார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. நம்பிக்கைக் குறைவாக யாரும் எங்களைக் கருதமாட்டார்கள். நான் பம்பாய்க்குச் சென்ற நேரத்திலே தொழிலதிபர்கள், இந்தியாவிலேயே இந்த மாநிலத்தில்தான் ஹெஸ்தி அட்மாஸ்பியர் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

திரு. கே. வினாயகம் : அது எங்கள் காலத்திலே.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அவர்கள் காலத்திலே என்று சொல்கிறார்கள். எங்கள் காலத்திலே பிளேக். அவர்கள் காலத்திலே பேர்ட் டிரஸ்ட் வேலை நிறுத்தம் நடைபெறவில்லை, “இந்து” ஒரு மாதம் மூடப்படவில்லை, ஆலைகள் எல்லாம் மூடப்படவில்லை. எங்கள் காலத்திலேதான் இவையெல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. அவர்கள் காலத்திலே ராமராஜ்யம், எங்கள் காலத்திலே தான் இப்படி நடக்கின்றன என்ற மன பிராந்தியை அவர்கள்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 ஆகஸ்ட் 20]

கொண்டிருந்தால் நீழிகாலம் அந்த மன பிராந்தியோடு வாழுகள். நேற்று பேசிய இண்டஸ்ட்ரியலிஸ்டஸ் எங்களிடம் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, புதிய தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு விருப்பம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 4) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண். 21/1968) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவு 2 நிறைவேற்றப்பட்டது.

அட்டவணை நிறைவேற்றப்பட்டது.

நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை, பிரிவு 1 இவை நிறைவேற்றப் பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, "இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்" என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, 1968-ம் ஆண்டு நகராட்சி அதிகார மன்றங்கள் (பதவிக்காலம்--மன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்) திருத்த மசோதாவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று மாண்புமிகு சட்ட-கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கோருவார்கள்.

6. தீர்மானம்.

பேரவை நிகழ்ச்சிகளை ஒற்றிவைத்தல்

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, I move—

'That the rest of the business may be taken up tomorrow'. We have already come to the stage of 'brain-fag'.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு திரு. வினாயகம் அவர்களுடைய வேண்டுகோளைப் பேரவை ஏற்கிறது.

இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற கின்றன. நாளை காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒற்றி வைக்கப்பட்டது.